180
14

HASAN HÜSEYİN · kandan kına yakılmaz

b

hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ 14

kandan kına yakılmaz

BİLGİ YAYINEVİ

BİLGİ YAYINLARI : 180
HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ : 14

ISBN 975 - 494 - 088 - 6
92 06 Y. 0105 0487

Birinci Basım Şubat 1985

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

14

KANDAN KINA YAKILMAZ

Baskıya Hazırlayan Azime Korkmazgil

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni : fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları

şiir :

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 6. basım)
temmuz bildirisi (5. basım)
kızılırmak (9. basım)
kızılkuğu – şiirin uyanışı (trt – 1970 kitap başarı ödülü, 5. basım)
ağlasun ayşafağı (4. basım, yapıtın tümü)
oğlak (5. basım)
acıyı bal eyledik (10. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (5. basım)
koçero vatan şiiri (3. basım)
haziranda ölmek zor (5. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö. f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 4. basım)
acılara tutunmak (4. basım)
ışıklarla oynamayın (3. basım)
kandan kına yakılmaz (5. basım)
tohumlar tuz içinde

öykü

öhhööööl
made in turkey (2. basım)
bıyıklar konuşuyor (2. basım)

gezi

bağdat basra yollarında

çalışma :

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri.

dizgi faruk kaya
tel 230 85 76
baskı cantekin matbaacılık yayıncılık ticaret ltd. şti.
tel 433 30 84 – 435 83 56

İÇİNDEKİLER

önsöz gibi (azime korkmazgil) 9

birinci bölüm

KANDAN KINA YAKILMAZ

çocuklarya 17
saldıran kör yoksulluk 20
sandıklı fotoğraf 22
ateş 24
mayıs 25
ölüm ucuz olmamalı 27
çocukluğa dönmek 29
işim benim 32
erken kalkmak 34
dil 36
kandan kına yakılmaz 37
dur biraz da ben sorayım 39
sonrası yok 40
duymadınız mı? 42
kitaplar 45
eski oyun 47
kuşku 49

beklemek 51
gömüttaşı yazıtı 53
gelengi 55
ah şu lânet başağrısı 57
yıllar 62
ölmüşlerim 64
lafonten uyarlaması 66
bir gider bin geliriz 68
acımasız orantı 72
tanıklıklar'dan - 1 74
tanıklıklar'dan - 3 80
marsık 83
karatren vagon vagon 85
halay havası 87
kapalıçarşısı istanbul'un 90
özür dilerim 92
yeşil cinayet 95
çölde bir ingiliz 98
yedikardeşler 101
santiago treni 104
filistin 109
bir ozan bir ressam bir deniz 112
korku 114
çiçekli badem gibi 115
yazıklanma 119
kaş betimlemesi 121
suda giden yapraklar 123
postacı 126
geceler 127
sen ozansın be oğlum 128
ceviz ağaçları 129
bir zamanar 131
gücün yeterse 132
beni benden 133

ikinci bölüm

SEÇMELER

silâhım 139
ağustos şiiri 140
akşam delisi 146
yorul ey gayrı 149
bir oğlum olacak adı temmuz 152
nedendir 155
sevişir gibi 157
bu işte 160
şimdi biz seninle ikimiz 162
uykusuz bir gecenin sabahında 165
köprü 169
tortu 175
gözlerinin halleri 183
aşk şiiri 184
giyim kuşam üstüne 187
karıncalı romantizm 191
kötü nokta 195
demedim ki 199
vay anasını 201
karmaşa gülü 202
acılara tutunmak 205
zor geçit 209

ÖNSÖZ GİBİ

Otuz yaşımın olanca korkusuzluğu, yerinde duramazlığı ve sevinciyle oturuyordum söğütlerin altında. Çocuklar çakıltaşlarıyla, çığlık çığlığaydılar akan suda. Temmuz sıcağı tütüyordu. Harman sarıları, dizlerimdeki sayfalardan kalkıp, yamaçlara ağıyordu. Kırlangıçlar geçiyordu **Ağlasun**'un göklerinden. Dereboylarından bin renkli türküler yükseliyordu.

Kimdin sen? Adını duymuş muydum?

Yıllar önce bir tek, o eşsiz **ağustos şiiri**'ni okuduğum zaman **Dost**'ta, deprem yaşamıştım uğuldayan kanımın hızlıca akışında.

"Kimsin?" diye sormuştum sana.

Çocuklarımın yörük karası gözlerinden, güneşi ince ince süzen salkımsöğüdün dallarına kadar, evreni bir bir taramış, meydan okumuştum:

"Benim olmalısın!" demiştim.

Dünya, bir devrimin eşiğindeydi sanki.

Sen,

"gürün'de doğdum
–dedin mektubunda–
mutlu günlerin dışında
ekmek kavgasının içinde doğdum
tutsak sabahlar yaşadım masmavi özlemlere
[kandım
kavak yapraklarında sakız gibi güneşler
yitik bereketler arkasında çırçıplak
düşlerle savrulup gitti çalınmış çocukluğum
gezdim
sevdim
okudum

topraktan kaldırıp elimi
alnıma koydum
yangın yerlerinde güneşe karşı
öfkeyle gülen gözler
yıpranmış yalın eller
kitaplar çekmiş perdeleri kapkara
[gördüm
acıydı sevinçti korkuydu hınçtı
kerem'*di* garip'*ti* karacoğlan'*dı*
yunus'*tu* sinan'*dı* mustafa kemal'*di*
destanlar ortasında çalkandım durdum
zorlu dağlar
zorlu beller
yorgun tarlalarda zorlu acılar
onların yüzlerinde gördüm ağrımın aynasını
gözbebeklerimde yaşadım
insan dedim
barış dedim
vurun demedim
bir kancık dönemeçte bir ölümlü gün
yirmiüç baharımda
kelepçe değil kollarımda
yiğitler anası memleke-
[tim!"

dedin.

Yirmi yıl, başka bir şey sormadım sana.

Zaten, çetin bir bileğitaşıydın, bundan böyle, benim için!

Oturdum seni örten ağır blokun üzerine; taş gibi suskundu taş. Soğuk mavi kasım göğünde, ıslak kentin başı üzerinden akıp giden bulutlar gibiydin sen.

Yola açılan kapıda, biri kız biri erkek, iki delikanlı duruyordu. Bekçi onlara, benim bulunduğum yeri gösterdi.

Elele geldiler. Çekinerek yakınımda durdular. **Kızılırmak**'tan parçalar, dua gibi dökülüyordu dudaklarından. "Sık sık düşlerimizde görüyoruz onu..." dedi kız. "Onu tanıyan herkesin düşlerine giriyormuş..." dedi genç adam.

Gülümsemek isterdim gözlerine; tutunmak ister gibiydik 'acılara'.

Uzakta, batmakta olan güneş, senin ömrünce ardında koştuğun **kızılkuğu**'yu andırıyordu.

Dönüşte **Ahmet Küflü**'ye uğradım.

"Onu toprağa vereli ikiyüz altmışbeş gün oldu" dedim.

"Kederi aşıp ötesine geçemiyorum" dedim.

"Aşılmaz!" dedi.

Doktor Yücel'e vadım; "çaresi yok!" dedi.

Boşluğa baktık, ayrı pencerelerden.

Dönüp eve geldim. Eve her dönüşümde omuzlarıma abanan dağı çıkardım merdivenlerden; kapıdan birlikte girdik.

Bu gece seni okuyacağım.

Öfke ve acı yanyana.

Dokunmasalar da ağlayacağım.

Biliyordum, **"kandan kına yakılmaz"**, hiç yakılmaz; elbet sevgidir aslolan. Gene biliyorum ki sen, bu adla bir kitabının çıkmasını tutkuyla istedin. Çok sevdiğin, ellerinde büyüttüğün bir genç vurulup düştüğü gün, "kitabımın adı bu olsun!" demiştin. Sonra; saçlarına beyaz bir güvercin konup, efsane gibi onunla eve kadar geldiğin, o beyaz güvercinle evde, o son yaz'ın birkaç sıcak ağustos gününü yapayalnız geçirdiğin zaman da, aynı kitap adının çağrışımlarıyla yanıp tutuşuyordun...

Şiirlerin okunacak; elden ele, dilden dile dolanıp gidecek dizelerin.

Bir yerde yıllarca, yorulmasız – dursuz duraksız bir deniz gibi çırpınırken sen, kıyılarda, senin yıkadığın kumların ışıltısında, yerle göğü birleştiren renkleri ayırdetmeye çalışmış olanların kederli anıları kime yüklenecek?

Ben çocukken, annemle dağ bayır dolaşırdık. Bayılırdık çok soğuk sulardan içmeye. Geyiklerin suretlerini seyrettikleri kaynaklara eğilirken annem, "bu dünyadan çekip gitmişler için içelim..." derdi.

Yıllar sonra, seninle gezdik o dağlarda. Fundalıkların en eski türkülerini, en eskitilmedik coşkularla dinledik, elele. Nice temmuz sıcağında, o çok soğuk pınarların başucunda, doğanın ve yaşamın dayanılmaz lirizmiyle örülmüş, nice şiirler okudun sen.

Kimi zaman, çok eski anılara, şaşırtıcı izlenimlerin itkisiyle, bambaşka duygulanımları yükler; uzun, zor, karmaşık bir yapı koyardın ortaya. Bizimle paylaştığın yaşantıdan, nice ortak çıkış noktamızdan apayrı bir yere varmış, tekil ve özgün bir şey süzmüş olurdun. O senin en yeni şiirin; ama artık hiçkimseye değil, herkese ait bir şey olurdu. Bizde iz bile bırakmamış, ya da çoktan unutulmuş nice olay; sende bir sevinç, bir coşku, ya da hüzün, ne bileyim hepsinin karışımı bir şey, sahici bir şiir olarak, en ummadığımız dönemeçte çıkardı karşımıza!..

Yazdıklarının herbirine, yepyeni ışıklar tutarak bakmak zorundaydım. Sen her neyse, her durum, her olay... karşısında apayrı duyarlıklar geliştirdikçe; ben de senin çelişkilerinde yolumu şaşırmadan düşünmeyi öğrenmeye, senin has şiir ikliminde, yaşam'a değgin sorulardan arınmaya çalışırdım.

Kimi zaman, bir kavga adamının yanıbaşında yaşadığımı, en acımasız boyutlarıyla algılardım. Kimi zaman da, bir devrimcinin sukatılmadık coşkularını olduğu kadar, bir eskizaman bilgesinin o derin çilesini duyumsatırdın bana.

Senin yakınlarında yirmi yıl dönenmiş bir kadın olarak; ille de senin güzel, çok güzel bir ozan olduğuna hem inanan, hem de bunu bilen bir şiir tutkunu olarak, seni hep okumak, seni anlayarak okumak, elbette boynumun borcuydu, senin o gür şiir soluğunu duya duya...

Sen ki bu dünyayı şiir gibi yaşardın!

Tükenmez bir merak ve sevgiyle bakardın, insan denen doruktaki karmaşaya. Ve yazarken, o çok insanca, o çok evrensel gönül yükleriyle ve yaşıyor olmanın ölçüsüz

sevinciyle dolar taşardın ve dünyayı alay, ya da öfke fırtınasının önüne katıp süpürmek istediğin zamanlar bile, sevginin altın yolu, sonsuzmuş gibi uzanırdı önünde ve de tutkuyla öfkelenir, öfkeyle severdin.

"uzatın ellerinizi ellerinize
kaldırın güneşe kollarınızı
durun duvar duvar
durun yapı yapı
dostlarım
direnin karanlığa
sevmek yapabilir bu dünyayı yenibaştan!"

demiştin sen...

Yaratmak istediğin en son şeyin özü de, biçimi de sevgiye, barışa, kardeşliğe, eşitliğe dayanmalıydı. Açlığı, işsizliği, zulmü ve yalnızlığı tatmıştın. Ağrıları tanır, yüreğini şiirlere şarkılara dökerdin. Gecen gündüzün şiirdi, aşkın özlemin şiirdi. Ve herbir şiirin günışığına çıkarılışı, koskoca bir kavgaydı, sancıydı, coşkuydu, ölümdü. Kendinle boğuşmanın her bitiminde, bir başka yaratışın arayışlarına yönelir, yeni bir özgürlüğe doğru koşardın. Acıların yükünü kendine göre taşırdın. Her kanatlanışında yepyeni deyişlere, anlatımlara, ufuklara varmaktı muradın; sonuçları kendine göre biçimlendirirdin.

Tepeden tırnağa arı bir özandın sen; o dağlarda da, bu yerlerde de...

Seni şimdi ben, "bu dünyadan çekip gitmişler"le bir, düşünebilir miyim, buna kim dayanabilir!.

Sayısız şiir taslaklarından, not defterlerinden, tamamlayıp raflara kaldırdığın öykü - oyun, masal, konuşma - deneme - anı... dosyalarından ve mektuplarından yana hiç bakmıyorum!

Ama ben "kendimi tutamayıp", çok alçakgönüllü de bir şey yapmak istedim. Yazdıkların içinde; kendimce en duygulu, en coşkulu bulduklarımdan ve tartışılmaz güzel-

likte işlenmişlerin bazılarından, ille de sevi şiirlerinden bir demeti, en son yazıp bıraktıklarından bir desteye eklemek istedim. **Kandan kına yakılmaz**'ın bana çağrıştırdıklarının karşısına bazı sevi şiirleri koyarak, bir tür denge duygusuna varabilirdim belki. Hiçbirinden kendime pay çıkarmadan, çok tarafsız bir sevgiyle eğildim onların üzerine. Herbir şiir, içinden duyulup yaşanılıp öksüz bırakılmış bir ülkeydi sanki.

Aslında hiçbirine kıyabilmiş değilim. Yazıp bitirdikten sonra, hepsine de aynı sevecenlikle, çocuklarınmış gibi bakardın sen. İşte, hem yanıbaşında, hem çok uzağında gibi, yüreğim acılarla ezilerek, ne var ki kaçınılmaz son'u engelleyemediğim, o çok delicoş günlerin ürünleriydi çoğu da.

Ve sonra elinden, atardın kalemi, yeniden yeniden almak üzere:

Bedrettin Cömert'e adadığın şiirinde,

"sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin"

demiştin; belki en güzel aşk şiirini böylece yazdığını biliyor muydun?

azime korkmazgil
ankara, 19 kasım 1984

birinci bölüm

kandan kına yakılmaz

ÇOCUKLARYA

dünyanın her yerinde çocuklar
ardarda gelen sözcükler gibidirler
birbirine çok yakışan uyaklardır çocuklar
ezgide sesler gibidirler
yürüyenle yürürler/otururlar oturanla
ve uçarlar uçanla
dünyanın her yerinde çocuklar
mutlaka şarkılar mırıldanırlar
el çırparlar mutlaka
hızdan kanat taktıkça

bu fırsat geçmez ele birdaha
yalvarırım bırakın çocukları
bırakın çocukları koşsunlar
koşup koşup düşsünler/bırakın
bırakın ellesinler ateşi
böcek soksun ellerini/bırakın

salıncak şarkıdır çocuklara
uçurtma şarkı
koşmak biraz şarkıdır çocuklara
fırtına biraz şarkı
koşan geyik koşan at
uçan gemi motosiklet
yüzmek biraz şarkıdır
suda balık biraz şarkı
bindirin yalvarırım
bindirin çocukları arabalara
ürke korka sürmeyin arabaları
el çırpsınlar çocuklar
çığlık atsınlar
bu fırsat geçmez ele birdaha

şarkı söylemek demek
kanatlanmak demektir
atlara uçaklara kuşlara yellere uçurtmalara
uçan kaçan birşeylere binmek demektir
hele bakın şu bizim kocamanlara
yola çıkar
türkü söyler
ağaca çıkar
türkü söyler
ata biner
türkü söyler

doluşur kara trenlere otobüslere
biner gider türkülere
şarkılara bizimki

yalvarırım uçurun çocukları
uçan kaçan birşeylere
bindirin çocukları
bırakın denesinler kanatlarını
bu fırsat geçmez ele birdaha

SALDIRAN KÖR YOKSULLUK

yüzleri yıkanmamış bu çocukların
açılmamış gözleri aydınlıklara

tabanca
zincir
muşta
bilmemişler bundan başka
tanımamışlar

ağaç görmüş
yakmışlar
kanat görmüş
kırmışlar
şimdi de düşmüşler insan izine
nerde insan
nerde ışık
vurmuşlar

bilmiyorlar
ipler kimin elinde
kim oynatır bu kuklayı
bildikleri yok
cepte mangır
elde silah
vuruyorlar yarın için çırpınanları
vuruyorlar vurur gibi açlığı
vuruyorlar vurur gibi yokluğu
vuruyorlar kendi kardeşlerini

yüzleri yıkanmamış bu çocukların
açılmamış gözleri aydınlıklara

(1979)

canlarım
güzellerim
neden öyle boynu bükük
neden öyle çarpık çurpuk
tepelenmiş güller gibi duruyorsunuz
neden öyle
örselenmiş güllersiniz gözlerinizde

biliyorum
yaşamak güç
kolay değil eğrilmemek sapmamak
satılmamak kolay değil canlarım
dik tutmak kolay değil
şu güzel başı

bir biz miyiz yiğitlerim
yolunu yanlış seçen
bir biz miyiz bu çetin güzellikte
yanlış yolda taban tepen?
sular da hırçın akar yanlış yollarda
bulur en sonunda yataklarını
vura vura başlarını taşlara
bir biz miyiz canlarım
yanlış giden bu yollarda?

ne taşız biz
ne de toprak
bir tohumuz karanlıkta
yürürüz eğri büğrü
yürürüz yoklayarak
çıkarız aydınlığa

ATEŞ

bir ateş yanıyordu ortada
biri geldi
üfledi
beşi geldi
üfledi
şarkılaştı birden ateş
alanda

tepeden bulutlar geçiyordu
sokaktan bir cenaze

kalabalık büyüyordu durmadan
ateş genişliyordu

bir tabanca patladı
sarsıldı alan
bir güvercin havalandı çatıdan
bir gölge sessizce sokuldu aralıktan
yaladı kanı

gören göz
duyan kulak
vurdu davulların en büyüğüne
dan dan dan

MAYIS

akasyalar çiçekte
süsenler mor mor
yüreğim kanatlanmış
çekmiş gidiyor

adam balon satıyor
mayısın ondokuzu
bir bacağı kökten yok
mayısın ondokuzu
oğlan binmiş özele
bulvarda tur atıyor

çatılarda bayraklar
'burası muş'tur'
topalım yektir yektir
'yolu yokuştur'
yukarıdan bulutlar
'giden gelmiyor'
ürker olmuş göz gözden
'acep ne iştir?'

baloncu köyden gelmiş
safi gübre kokuyor
bacağının biri yok
gözünün de teki kör
sanki balon satmıyor
sanki kaval çalıyor
dolamış sopasına bir küme bulut
ülkeyi topallıyor
gençlik spor yapıyor
mayısın ondokuzu

bir kuş tuttum ey dostlar
adı neydi unuttum

ÖLÜM
UCUZ OLMAMALI

bir ülke ki ölüm ucuz
yaşamak kan pahası
çekiverin kuyruğunu
'gitsin allahaşkına'

kimler yapar bu balı
kimler yalar parmağını
yoksa bunun yanıtı
çekiverin kuyruğunu
'gitsin allahaşkına'

yakınımda
yanımda
yanıbaşımda
daldan yaprak düşer gibi düşüyor insanlarım
baka baka gözlerimin içine
yıllar var ki tat yok çayda zeytinde
korkar oldum telefondan postadan
kurşun olup buluyor yüreğimi gece telgrafları
nasılsınız demekten çekinir oldum

okuyorum okuyorum bitmiyor
dinliyorum dinliyorum yetmiyor
bugün bir gariplik var üzerimdemde
beni bugün aramayın dostlarımdamda
yıllar var ki görüşmedik kardeşimdemde
nedenini biliyorsun sevgilimdemde
yakınımda
uzağımda
çok uzağımda
daldan yaprak düşer gibi düşüyor insanlarım
baka baka gözlerimin içine

ölüm ucuz olmamalı bu çağda
sayrılıksa yenilmeli
açlıksa kovulmalı dünyadan
savaşsa durdurulmalı
neyimiz var kardeşler şu kısa konuklukta
sevmekten ağlamaktan gülmek-
[ten başka

ÇOCUKLUĞA DÖNMEK

anamı yıkadılar yudular
kollarını yanlarına kodular
bağladılar güvercin ayaklarını
ak bezlere sardılar

dereleri tepeleri geçtiler
yağmurlara tipilere vurdular
vardılar yedi kat yerin altına
anamı yatırdılar

batırdılar kürekleri
kabarmış bahar toprağına
örttüler üzerini bi güzel
yeşersin diye yaza

abeceyi bile bilmezdi anam
parmağını basardı devletin kâadına
türkçesi yetmeyince derdini anlatmağa
kalkardı oynardı

ağlamayı bilirdi bir de gülmeyi
bir de yontu yontu susup bakmayı
ne tarihten anlardı ne politikadan
çok umarsız kalınca çağırırdı
ağıtları yardıma

ben anamı çok severdim/böyleyken bile
demek siz de severdiniz ananızı
ağladım doya doya/boşverdim törelere
döndüm çocukluğuma

birdenbire çocuklaştı ellerim
çocuklaştı gözlerim
çocuklaştı birdenbire herşeyim
ak düşmüş olsa bile bıyıklarıma

aradım aradım günlerce
bulamadım çocukluğumu
çekip gitmişti o da
anacığımla birlikte herhal

ünümüz sınırları aşmış olsa da
soyunmuş olsak da ülke yönetimine
hapislerden sürgünlerden işkencelerden
ateş çemberlerinden geçmiş de olsak
çıkar gelir biryerlerden
çıkar gelir karlı dağlar ardından
naz yüklü bir çocukluk

ah ne yazık ne yazık ki
biz artık yokuz orda
yukarda kar lâpa lâpa
altta tohum çığlık çığlık
hepsi yalan hepsi gerçek
hepsi hepsi hepsi orda
o noktada o noktada o noktada

marangozsan marangozsun
tornacıysan tornacı
kınayan var mı seni

sana vali diyorlar/sana kaymakam
mimarsın sen/mühendissin
doktorsun sen arkadaş/imzanda bile
kınayan var mı seni

tabelalar sıra sıra
tabelalar dirsek dirsek
kimi tüccar kimi terzi kimi üstenci
tefecinin adı banker/fiskosçunun danışman
sen kasapsın arkadaş/sen de uzman
ordinaryus profsun sen/diyelim öğretmensin
kınayan var mı seni

ne valiyim ne kaymakam ne kasap
uzun saplı bir süpürge elimde
süpürürüm sözcükleri bütün gün bütün gece
kimi acı kimi tatlı kimi de kekre
ve şiirler kurarım sözcüklerden gönlümce
gün olur kıyısında uçurumun
gün olur ucundayım namlunun
açlığınsa her sabah kapı komşusu

ne tabela kapımda
ne cebimde kartvizit
kimliğimde yazmaz benim ozan olduğum
belki yazan bulunur/bir gün gömüt taşıma

ERKEN KALKMAK

beni dinlerseniz çocuklar
erken kalkın sabahları
güneşten önce bakın
kendi sokağınıza
bakın ve sıyırın
küçük ölümü sırtınızdan

açın pencerelerinizi gerinircene
çarpın serin suya düşlerinizi
sütünüz varsa için
koklaşın saksılarda bekleşen çiçeklerle
ve dörtnala girin
günün kanatlı kapısından
altın renkli yaşama

inanın ki yorgunluk veriyor insana
tok serçelerle başlamak güne
hele de dinmişse uğultusu şafak vaktinin
çiy uçmuşsa yeşillerden
hiçbir bereketi olmuyor günün

siz bakmayın benim böyleliğime
ben sizler için uykusuzum gecelerce
acılar çekiyorum ölümcül sayrılarla
duvarları yumrukluyorum suçsuz tutuklularla
ve bomboş ellerle dönüyorum gurbetten

bir de bir sevda var ki dostlar başına
sevda türküleriyle ölesiye sarhoşum
siz bakmayın benim böyleliğime
sabahları erken kalkın çocuklar
yaşayın o şafaksal aklığını sabahın

bir de bir kavga var ki adı yaşamak
o kavgada yenilip düşmemenin yolu
ormanlarca uğultulu
sularca gürül gürül
durmak güneşe
o kavgadan vazgeçmeyin çocuklar

DİL

bu toprağın dilinden
onu sürüp eken anlar/sen anlamazsın
bu demirin dilinden
onu söküp döven anlar/sen anlamazsın
çile dedik yüzyıllardır
acı dedik ağrı dedik/sen anlamazsın
vurduk başlarımızı taşlara türkülere
geldik ta oralardan ta buralara
acılar şu gözünde heybemizin/tatlılar şu
umutsa bülbül olmuş
şakır durur dalımızda
en eski acıları
yüklenmişler paraları/kalmışlar altında insansızlığın
yüklenmişler silahları/kalmışlar korku cehenneminde
ne uykuları uyku/ne dışlıkları dışlık
çok sürmez göreceksiniz
başlarlar ateş etmeğe
kendi gölgelerine
okunurlar tarih kitaplarında
biz biliriz bunları çok eskilerden
böyle böyle dikmişlerdir nalları
bugün tarih olan çağlarda
dil demek kolay elbet
ama bu dil değil ki
yoncada eşek dili harmanda öküz dili
bu dil insanın dili
ta maymundan *hitit*'ten *yunus*'tan beri

KANDAN
KINA YAKILMAZ

vurma dedim vurulursun
kandan kına yakan var mı
kandan kına bre yezit
yakınıp da onan var mı
sen yarını ne sanırsın
yarın vuran bre yezit
bu dünyada barınır mı

nasıl kıydın şu sabaha
ürkmedi mi ellerin
ellerin bre yezit
ekmekten korkmadı mı
nasıl kıydın şu insana
kolların bre yezit
kırılıp sarkmadı mı

kanlı el kanlı ekmek
sofra değil leşbaşı bu
sofra değil bre yezit
sardı dünyayı kokusu
sevmek ağlamak gülmek
hakkın değil bre yezit
seninki kahpe korkusu

akrep desem yılan küser
yılan desem sırtlan kızar
soyun sopun bre yezit
soyun sopun nerde yazar
bu susar o susar
susmaların bre yezit
elbette ki bir sonu var

nasıl kıydın şu güzele
yok mu senin sevenin
sevenin bre yezit
şu dünyada tek sevenin
nasıl kıydın şu cana
sevilenin bre yezit
sevilenin yok mu senin

yaratanım dünya dünya
yaşatmaktan bıkılır mı
kan dökerek bre yezit
el içine çıkılır mı
nasıl kıydın şu yarına
kandan kına bre yezit
kandan kına yakılır mı

(1978)

DUR BİRAZ DA
BEN SORAYIM

adımı ne sorarsın
bilmez gibi bilmez gibi
yolumu ne sorarsın
görmez gibi görmez gibi
bu bataklık bu sinek
bu karanlık bu korku
ben önümü görüyorum ey kentsoylu
ya sen nerdesin
solundan medet kesik
sağın kum çölü
delirmek saldırmak boşuna bugün
o masmavi çaylar bugün kan gölü

davul çalın davul çalın çocuklar
uyandırın fırtınayı çocuklar
dağıtın karanlığı
bu sessizlik bu susku
bile bile lâdes bu
bu güzellik korkusu
davul çalın davul çalın çocuklar
halay çekin halay çekin çocuklar
şarkı türkü gürültü
çalkalayın bataklığı çocuklar
dağıtın karanlığı çocuklar

aslında ölüm korkusundan başka bir şey değil bu
[yaygaralar
yüksek sesle konuşmalar/koşmalar soluk soluğa
çılgınca kulaçlamalar derin suları
köpekçene boğuşmalar aç sokaklarda
çılgınca tepinmeler/ölümü iplememe numaraları
hepsi ölüm korkusundan
başka bir şey değil bu yaygaralar

kedinin pençesinden kurtulan serçe
ipi kopan oltadan sıyrılan balık
yarasını kuytulara taşıyan geyik
hangimizden daha az
tanıyor
yaşama sevincini

anlamayan böcek gibi ezildiğini
ne anlar dehşetinden ölümün?
ne anlar bu rezil bataklıkta
güzelinden çirkininden bu konukluğun?

hep aynı kapıdan geçip gideceğiz günün birinde
çirkini de güzeli de yiğidi korkağı da
o kapıda ne aslanlık para eder ne kaplanlık
pehlivan da o kapıda
kılkuyruk da
hepsi bir

ne öncesi var bu işin/ne de sonrası
yine de siz
karanlıkta ıslık çalabilirsiniz

saça saça gidiyorum sevinci sokaklara
dimdik
umutlu
kardeşçene
sanki topal bir kargayım
kanatsızım körüm sanki
toplayarak sokaklardan nefreti
toplayarak düşmanlığı umutsuzluğu
dönüyorum akşama/ev denilen cennete

bir durak bir sokak bir site
bir kapı
bir merdiven
işte mağaram

adım yoktur kapıda
"ne çalar kimse kapım bad-ı sabadan gayrı"
demek ki vergi yokmuş
icra yokmuş
tebliğ yokmuş o zaman
sıkıntı yokmuş
sabah yeli çalarmış adamın kapısını

şunlar kitap kardeşim/şunlar tablo şunlar biblo
şunlar da ozan diye
verilmiş armağanlar
kardeşim
şöyle tutun namluları/rica ederim
ürkmesin kitaplarım
resimlerim biblolarım

ben ozanım kardeşim
gazeteciyim yazarım
bakın işte basınkartım
selsele yağmur dedim/duymadınız mı?
kar fırtına
tipi boran
duymadınız mı?

peki nasıl isterseniz kardeşim
iştecik cehennem şuracıkta
fena da olmaz derim hani
görürüz ikimiz de

bense yağmur demiştim
selsele deliduman bir yağmur
bense kar istemiştim
lâpa lâpa çevrim çevrim tipi tipi kar
bağrışmalı sirenler
tokuşmalı arabalar
yıldırımlar düşmeli gökdelenlere
duymadınız mı
bu kancıkça sessizlik/bu zoraki suskunluk
dedim bütün bunları ben/duymadınız mı

peki
nasıl isterseniz/kardeşim
incecik bileklerim/cehennem şuracıkta

dar geliyor dar geliyor
dar geliyor bana artık
bu dört köşe gömütlük
bu gömlek eski gömlek
bu gömlek yırtık pırtık
ben artık yeni gömlek ,
ben artık yeni gömlek
dedim bütün bunları ben/duymadınız mı?

KİTAPLAR

kitaplar da bizim gibi
doğuyorlar büyüyorlar ölüyorlar
doğan ölür bir gün elbet/ne kuşku

ne var ki öyle değil kazın ayağı
öyle değil işte kurdun kuyruğu
bizler nasıl doğuyorsak
nasıl büyümüyorsak/nasıl ölmüyorsak
kendi toprağımızda
kitaplarda bizim gibi
yakılıp gidiyorlar düşman ellerde
doymadan gençliklerine/yaşamlarına

okuduk bunları ta ilkokul kitaplarında
okuduk bunları tarih belgelerinde
ve yaşadık bunları acılı günlerimizde

üşüttüler karakışta/yak dediler kitabı
yak dediler kitabı/yaktık ısındık
kömürler yattı yerde/madenler yattı yerde
sular öylece aktı/güneş baktı öylece
en eski penceresinden

nerden nere gelmişiz biz/kim söyler
söylemek bir şey değil elbet/kim kalkar tanık olur
bu korkunç cinayete

beyin sığmaz olmuş kafatasına
öfke sığmaz olmuş cankafesine
peki ama nerde o kuş?

(1978)

ESKİ OYUN

ver tütsüyü
çal balı

kovan duman
arı sersem
bal acı

liberte egalite fraternite
hürriyet müsavat uhuvvet
özgürlük eşitlik kardeşlik
balık açlık ve zoka

binyediyüzseksendokuz masalı
bin yaşasın burcuva

kim kanmış bu masala
kim çoğaltmış bu masalı
kim çevirmiş bu masalı/dilime
kim işlemiş bu masalı/dilimde
koca sarık osmanlı
yerli malı yurdun malı

kellepaça kellepaça
ederi kaça kaça
ilimon ektim taşa
yandım osmanlı paşa
ulan siz mi demokrasi
vay geldi başa!

KUŞKU

ali der ki ben şeşi beş görmüşüm
işlemişim bir gölgeyi sırma ibrişim

benim kurtuluşum herhalde yalan
yalan değilse yanlış
mademki yanlış değil
öyleyse bir düş

hani nerde işim benim
yuvam nerde hani benim
yolum benim suyum benim denizim
okulum nerde benim
hekimim cangüvenliğim
hani nerde insanlığım

ekmeğim yoksa benim
işim yuvam sokağım
yarınım yoksa benim
ben neyi kurtarmışım

yaşamak beterse ölümden
zindanım sürgünüm sömürüm varsa
varsa eğer elkapılarım
varsa köleliğim/efendim varsa benim
ben neyi kurtarmışım

ali der ki ben yaman aldanmışım
gurbet yolu gözleyen taze gelin olmuşum
işlemişim bir yalanı sırma ibrişim
yabanlarda kırık kanat kalmışım

benim kurtuluşum herhalde yalan
yalan değilse yanlış
ben şeşi beş görmüşüm

BEKLEMEK

dudakları gonca moru
kucağı ders kitaplı bir kız filan beklediğim yok
ne piyango delisiyim ne toto
lotaryadan milyonerlik hiç mi hiç

yolcularım demişsiniz
sessiz soluksuz gelir yolcularım benim
ne gardayım onun için ne limanda
telefon etseler de olur etmeseler de
diyemiyorum
postadan birşeyler çıkmasını severim oldumbittim
boş çıkarsa posta kutum/üzülürüm elbette

ücretime zam derseniz/ücretim ne ki zaten
kılıfsız kaçırırken kapkaççı minareyi
kim takar ücretini bir basın işçisinin
doğruluk da neyine eşşekoğlueşşeğin
açsın da gözünü dönsün köşeyi
duyulmuş mu aç kaldığı tasmalı köpeklerin
vurulanlar sabah akşam/hep sokak köpekleri

gelse gelse ne gelir bu garip vatandaşa
ya vergi ya ihzar ya da ölüm haberi
bayramları çoktan düştük hesaptan
sevinmeye çapraz çektik yıllardan beri

ama işte yine de bekliyorum
bekliyorum kardeşim yüreğim sızlıyarak
benim gücüm yetmiyor adını belirtmeğe
acılar da hakkım benim tatlılıklar da
hangisindan yana gönlüm/bilemiyorum

GÖMÜTTAŞI YAZITI

birgün buralarda bu topraklarda
filiz sürüp çiçek açıp meyvaya duracaklar bilsinler şunu

onbeş yıldır işsizdim
onbeş yıldır yoktu yuvam
onbeş yıldır sokaksızdım
onbeş yıldır aradım bekledim umdum mağaramda

derken efendim
elime bir kemik geçti yıllardan sonra
minicik mi minicik/kuru bir kemik
çekildim mağarama/ne suyu var ne ateşi

hey kargalar kargalar
ceviz dalın ırgalar
duyun duyun kardeşler
işitin ki kardeşler
benim de bu dünyada
benim de bu dünyada

canımsa işte burda
altında kaburgamın
gölgemse işte burda
duvarında mağaramın

birgün buralarda bu topraklarda
insan insan yaşıyacak olanlar
okuyun bunu
bu gömüt yazıtını

GELENGİ

gelengi bir sıçandır
hamister diye yazar okul kitaplarında
esmerdir
kuyruksuzdur
tavşan yüzlüdür
kaçamak atıştıran yolcu gibidir

kara yerde yuvası
yuvasında yiyeceği
gelengice mevsimleri
gelengice geleneği
gelengice güvencesi
varın siz hayvan sayın
vardır elbet bu hayvanın
gelengice bir dünyası

mevsimleri gelengice
güneşi gelengice
karanlığı gelengice
güzelliği gelengice
korkuyu gelengice
yaşar gelengi

ne devleti
ne polisi
ne vergisi
ne kışlası
gelengi yaşar evreni
aramızda gelengice

devletliyiz
yükümlüyüz
insanız yani
ibret olsun kurda kuşa kelere karıncaya
ibret olsun gelengiye
diye açız
diye çıplak
diye yarınsız

gelengi utanmaz gelengilikten
biz bıkmışız insanlıktan

AH ŞU LÂNET BAŞAĞRISI

yine başladı başım
yine dünyam kapkaranlık

ne aspirin ne novaljin ne şurup
eczanelik ağrı değil bu benimkisi
değil dostlar
beyin değil
işte elektrosu
yürekse
işte yürek
saatli bomba sanki mübarek!

"ağrısız baş
taş altında" diyorlar
anlıyorum domuzuna
anlıyorum it gibi
ama işte dindirmiyor ağrımı
algılamak bu gerçeği

yıllar var ki şu ülkede
şöyle sıcak şöyle mutlu
şöyle yürek soğutan
tek bir haber değmedi kulağıma
tek bir olay yaşamadım
hep kan gölü hep gözyaşı hep kargış
sanki *yunus* yaşamamış bu topraklarda
hacıbektaş diye biri geçmemiş buralardan

toprakları sürecektik kardeşçe
ekip biçip harmanlayıp kardeşçe
denizler ki yok bir eşi dünyada
göller ki ırmaklar ki çaylar ki
madenleri sökecektik kardeşçe
yeşillere saracaktık kırları kıraçları
okullarlı yuvalarlı parklarlı
geniş güzel caddelerli kentler kardeşçe

yine başladı başım
yine dünyam kapkaranlık
hep de böyle güzel düşler kurarken
hep de kulak kabartırken tv'de haberlere
bakarken başlıklarına gazetelerin
tam da eğilirken yüzüne sevgilimin
öperken alnından bir güzel başarıyı
belki yalan
belki doğru
ama insanca
bir öykü anlatırken dostlara
bir kadeh birşeycikler bir kuytu köşecikte
iki fiskos ederken
yem atarken balkonda serçelere
sardunyaya kızarken niçin açmadın diye
filistin'i düşünürken otobüs durağında
dalmışken kavak dallarının sabah ışıltısına
yıldızları *gagarin*'ce görüp gözlerken
sıvazlarken enflasyonu etsiz soframda
düşte deve görmeyi yorumlarken yatakta
sesine kapılmışken telefonda birinin
gülümserken suratına asalak devrimcinin
şiirini deşelerken çöplüksel bir olayın
kaçırılmış fırsatlara ağlarken türkülerde
ve sessizce ölüşünü bir koca kelebeğin
saksıda sarmaşığın güneşe gülüşünü
çokboyutlu izlerken
ortasında alnımın
birdenbire bir ağrı

neye vursam
hangi taşa bu başı
kime sövsem
hangi puşta
hangi soysuza!
onursuzluk batağının yarınsız yaratıkları
bu insan kılıklılar
gözdeki pırıltının
alındaki ışığın
sevginin saygının güzelin düşmanları

değil dostlar
bu değil
güzel günler görünürde yok daha
bunak düzen kan istiyor
su değil
suçlu sen ben
suçlu şu bu
o değil
suçu vurmak gerekiyor dostlarım
suçluyu değil!

bu inatçı başağrısı böyle bu
değil dostlar
değil dostlar
başımın suçu değil
nezaman ağrısa *erciyes* karlı başım
bakıyorum ağrıyor
erciyes'e dönmüş başı
şu güzelim ülkenin

(1975)

YILLAR

kaysı döktüm dallardan
kaysı açtım damlarda
ay altında yazlarda
bakır dağlar arasında
yaşım yediydi herhalde
daha yaşım neydi ki

kırk yıldır kaysı dökülüyor dallardan
kırk yıldır kaysı açılıyor damlarda
kırk yıldır kaysı üretiyor ağaçlar
kırk yıldır gaza tuza ekmeğe
ve basmaya ve ilaca
dönüşüyor güzelim kaysı ağacı

hepsi bu mu kırk yıllardır
hepsi elbet bu değil

yol geçmiş ortasından o yaşlı kasabanın
bir baştan öbür başa
yarıp geçmiş oto-yol
benzin lâstik motor akü elektrik
berlin'den *istanbul*'dan *ankara*'dan *tahran*'a
yarıp geçmiş kerpiçleri oto-yol

dükkân sayısı artmış
lokanta restoran otel kahve gazino
ve kurumuş *tohma* çayı
balık düşmüş tavaya
benimle kaysı açan minicik kızlar şimdi
torun torba sahibi
solmuş gözlerinin sürmesi güzelimin
ak düşmüş kuzgunkarası saçlarına
kalınlaşmış ince beli
kırışmış güzel alnı
güzelin
memeleri uzamış ölümün ülkesine
güz yürümüş dallarına kaysının

ÖLMÜŞLERİM

nezaman sayrılansam
ölmüşlerim toplanırlar başıma

kimi sevmiş
kimi küsmüş
kimi ağlamış

hangisinin açlıktan
tokluktan hangisinin
olgörüp çıkaramam
duvarda nakışlardır bakarlar gözlerime

hiçbirinin gömütü yok ölmüşlerimin
nerde nasıl ne biçim/sormağa dilim varmaz
bayram sabahlarında büyüklerim
dönerlerdi sessizce dağlara doğru
okur üflerlerdi dağlara doğru
kime yalvarırlardı kimden yakınırlardı
sızlardı biryerleri o çocuk yüreğimin

en son nerde nezaman görmüşsem kendilerini
sırtlarında o giysi
yüzlerinde o acı
gözlerinde o gülüş
susuz çeşmeler gibi
konuşmadan bakarlar gözlerime
ben ağlarsam ağlarlar
gülerler ben gülersem
oturmazlar sofraya benimle
çok çok öncelerden hep tokmuş gibi

yıllar yılları kovalıyor
sayılı yaprakları ağacımın
sessizce dökülüyor
ölmüşlerim
yapma çiçek yüzlülerim
karşıma diziliyorlar
bakıyorlar uzak uzak/içine gözlerimin
ne zaman sayrılansam
onlar mı benden uzak
ben mi onlara yakın
bilemiyorum

LAFONTEN UYARLAMASI

yaktık olanca ormanları
vurduk bütün kuşları
kuruttuk ırmakları gölleri
sardık uyuz eşeğe/yorganları çadırları
dayandık kapısına *alamanya*'nın

alamanya alamanya
benden sebil bulamanya

ben gitmişim yıldızlara aylara
ne yazar *alamanya*
komşu komşu açsana
şu yüzüme baksana
ben senin kardeşinim
lâmbaları yaksana

dünyalıyım yahu ben
dünyada türkiyeli
türkiye'de vergili
vergide çetrefilli
çetrefilli devletli
yaksana şu lâmbanı
yüzüme bir baksana
ben senin kardeşinim
bana ekmek versene

yeşil ışık yaksana
şu yüzüme baksana

BİR GİDER
BİN GELİRİZ

lorka'yı kitaplardan tanıyorum
bedrettin cömert'i aşımdan ekmeğimden
biri ette dikendi
öbürü etimde diken

dediler ki dediler ki vurmuşlar
"ateş düştü ciğerimin bağına"

bağışlayın bugün beni dostlarım
kara haber tez ulaşır demişler
kara haber tez ulaştı dostlarım
"ateş düştü ciğerimin bağına"

o bir güvercindi ak mı ak
o bir kayısı dalı hem de meyvalı
onsuz bir ülkede yaşamak
bağışlayın bugün beni dostlarım
bağışlayın kurutulan sular aşkına
bağışlayın kül edilen ormanlar
söndürülen ocaklar
uçarken vurulan kuşlar aşkına
bağışlayın bugün beni dostlarım
acılıyım balta yemiş bir çınar
yuvasına yılan girmiş bir kuş gibi öfkeli
ve yersizim düş gibi
kırıp dökersem eğer
incitirsem gönlünüzü durup dururken
hoşgörün beni

dışındayım ölçülerin tartıların bugün ben
içindeyim ateşlerin kavgaların bugün ben
siz sayın ki yanlış düşmüş bir tetik
erken kızmış bir namluyum bugün ben
taştan taşa bu canı
bu sesi dağdan dağa
sayın beni eşkıyaya dostlarım
eyvallahım bugün benim
eyvallahım acıya

bir acılı ozanıyım bu toprakların
duygusalsam *karacoğlan*
öfkeliysem *pîr sultan*
yanlışsam *dadaloğlu*
bir acılı ozanıyım bu toprakların
sayın ki *ruhsati*'yim
sayın ki *serdari*'yim
taştan taşa bu canı
bu sesi dağdan dağa
"çok acılar çektim bağrım eziktir"

karıncalar tırmanırken güneşe
meyvalar bal süzerken güneşten
bal taşırken çiçeklerden arılar
yazarken kırlangıçlar temmuz mavilerini
saksılara su verirken kadınlar balkonlarda
sabun kokan ellerini kaldırırken güneşe
işçiler ter dökerlerken iskelelerde
kilitlerin ötesini düşlerken tutuklular
doktor diye yol gözlerken sayrılar kapılarda
işsizlik katran gibi sıvaşırken yüzlere
analar hey analar
doğuranlar emzirenler beleyip ballayanlar
ak yakalı okullara demirparmaklıklara
kışlalara gurbetlere yoklara yollayanlar
saklısı gizlisi yoktur bu işin
pusu kurup gelen güne
pusu kurup güneşe

duydun mu ekmeksizim
okulsuzum duydun mu
ışıksızım yolsuzum
seçimlim sayımlım ceza yasalım
'mükellef'im duydun mu
nasıl gelir güzel günler dostlarım
işitmezken kulaklar
diller susmuşken
gözler böyle görmezken
nasıl gelir güzel günler dostlarım

(11 Temmuz 1978)

otuzundaydı baba
birindeyken çocuk daha
biri otuz kat büyük
biri otuz kat küçük
bildiniz mi güzel kuşlar
kelebekler çiçekler yağmurlar bildiniz mi
otuz yıl önce biri
otuz yıl sonra biri
otuz kat

kahkahalar gözyaşları
ayrılıklar özlemler
çalış didin kaç kovala um düşle
çalışsın kumsaati

çocuk bastı otuzuna
babanın yaşı altmış
o ondan yalnızca iki kat küçük
o ondan yalnızca iki kat büyük
duydunuz mu güzel kuşlar
kelebekler çiçekler yağmurlar duydunuz mu
o ondan yalnızca iki kat büyük
o ondan yalnızca iki kat küçük

ey okullar bitirenler
oranlar orantılar yutanlar
nere gitti o otuz kat
nerden çıktı bu iki
gelin de çözün bu bilmeceyi

su akıyor
taş dönüyor
tekne telaşta
otuzdabir ikidebir üçtebir
peki ama ya sonra?
ne kaldı o sınırda buluşmamıza?

itdişleri birdenbire irileşen
gerikalmış bir ülkenin
gerikalmış bir kentinden
kırık dökük çizgiler

gece ilerlemişti
tek tük ışık kalmıştı çevre pencerelerde
kanat pusmuş
ses yorulmuş
susmuştu sokak
artık başka bir boyut
başka seçenek

uykular sığ sularıdır o karanlık denizin
tablolardan bile uçar gözyaşlarımız
ve artık anlaşılan şudur ki yalnız
vazgeçilmez duraklardır bu yolculukta
aşklarımız
tutkularımız
kaçmalarımız

gece ilerlemişti
bitmişti işkencesi televizyon uygarlığının
çocuklar uyumuşlardı
anacığı yatıyordu yer yatağında
güler gibi inliyordu altmış yıl öncesini
erikler çiçeklenip
güller savruluyordu
ana değil yerde yatan
mevsimlik bir kelebekti
dokunsa ellerine
öpse yanaklarını
ipek tozlar gibi dağılıp dökülecekti
ne çabuk tüketmişti o doyumsuz yolunu!

çevirdi düğmesini radyonun
işte *sofya*
işte *bükreş*
işte *şam*
tadılmamış bir içkinin damaktaki ilk tadı
uzakçıl güzelliği insanoğlunun

gece ilerlemişti
yerden yere çalıyordu ağaçları hırçın bir lodos
    camları çığlık çığlık öttürüyordu
çekildi pencereden.
bir başka fırtınaydı
    *'ortaasya steplerinde'*si *borodin*'in
sanki dünyada ilk lodosla
    birlikte yaratmıştı *borodin* bunu
bilinmez ki nedendir
böylesi havalarda
fırtınaya kanat vuran kartal olur
                yüreciği insanın
                    çırpınır ha çırpınır
                    direnir ha direnir

gece ilerlemişti
yorulmuştu parmakları
    tuşlarla boğuşmaktan
önce birkaç silah sesi
    ardından birkaç daha
usulcana aralayıp baktı perdeyi
olup bitenlerden habersiz lodos
yerden yere çalıyordu sokağın tutsaklığını
sanki derin denizde
    bir ahtapot sessizce
        sarıyordu bir ışıklı balığı
beyninde uğultusu *'poloveç dansları*'nın
kaykıldı koltuğunda
kenetledi ellerini başında
    ve yumdu gözlerini
        çetin bir kitabı kapatır gibi

silah güzel ve soyludur delikanlım
vurmuşsa kurtuluşun yolunu kesenleri
silah çirkin ve soysuzdur delikanlım
doğrulmuşsa yüreğine
güzel günler düşleyenin
vurmuşsa koşanları barışa kardeşliğe
silah çirkin
silah zorba
ve soysuz

ve hiç kuşkun olmasın ki delikanlım
karanlığın en koyusu
öncesidir şafağın
böyle demiş büyük ustaların
en büyüğü

bezgince itti yazdıklarını
bakmadan çevirdi düğmesini radyonun
bakmadan uzandı sigarasına
görmeden aralayıp perdeyi
görmeden baktı sokağa
gittikçe azıtan lodos
hırpalarken pencereleri
yerden yere çalarken tutsak ağaçlarını sokağın

girdiler içeri

anlatılamaz

tanıklıklar bitmez yavrum
yat uyu
yat da uyu mışıl mışıl
kuşlar gibi erken kalk
çağılda sular ol da
bahar ol da çiçeklen
ben kayada badem gibi büyüdüm
tutundum pençe pençe yaşama
kayalarda badem olma yavrum sen
ağaç ol da güneşli ormanlarda
orman orman uğulda

(1977)

. . . . . .
girdiler kapılardan
girdiler pencerelerden
mektuplardan kitaplardan telefonlardan
girdiler kirlettiler ve gecemizi
girdiler ağrıttılar ve gündüzümüzü
işimize saygımızı
ölümüze acımızı
sayrı yatağımızı
özlemlere sevgilere sular gibi akışımızı
kıyımlara kıranlara türkü türkü bakışımızı
gözgözelik
dizdizelik
şu hancı dünyamızı
girdiler
kirlettiler
insan onurumuzu

insan yüzü güzeldir
çirkindi bunlarınki
insan yüzü sıcaktır
soğuktu bunlarınki
elleri el değildi
eli andırıyordu
gözleri göz gibiydi
bakışsızdılar
göğse benzer bir kafesti taşıdıkları
içinde yürek yoktu
kapıların arkasında emeklememiş
beşiklere belenmemişlerdi karda tipide
ev dediğin duvar kapı pencere
saygıya gerek yoktu
girdiler akşam sofralarında evlerimize
yoksul sabah çaylarında girdiler
girdiler öpüşürken kuytuda
okşarken saçlarını çocuğumuzun
avutmaya çalışırken acılımızı
duyumsarken sevincini insan oluşumuzun
girdiler bağlarken mektubumuzu
dertleşirken kapısında kırkıncı odamızın
girdiler evlerimize

en ağrıtan yerinde bir özlem türküsünün
bunalmış bir kahkahanın ortayerinde
taş gibi yorgunluğunda bir güzelim düşün
ölümcül sayrılıkta umarsız yalnızlıkta
kâğıttan kayıklar yüzdürürken geçmiş sularımızda
uçurtmalar salarken umut göklerimize
kucaklarken dostlarımızı telefonlarda
girdiler evlerimize

çirkindiler
korkaktılar
yarınsızdılar
geldiler itilerek
girdiler irkilerek
kararttılar gecemizi
ısırdılar karanlıkta
kanattılar türkümüzü
kırdılar çiçekli dallarımızı
tükürdüler içine ekmeğimizin
ağrıttılar ağrımızı
ağrıttılar vatan vatan
ağrıttılar dünya dünya
ve çekilip gittiler
kanlı izler bırakarak
göğümüzün merdivenlerinde

yoktu yarınları onların
çünkü onlar
suç taşıyan sandık gibi
karanlıktılar

(1977)

MARSIK

ormanlar oralarda
onlarda kalmış
denizler göller çay kıyıları
oralarda onlarda
bizlerse buralarda
taş başında alakarga

denizi yaşamadık
vatandı deniz
gölleri ormanları çay boylarını
uludağ'ları *ıstranca*'ları *toros*'ları
eski çağları yeni çağları
müzelik varsıllıkları
gezginlik güzellikleri
yaşamadık hiçbirini
oysa vatandı bunlar
vatandı hepsi
göremedik vatan diye belletilen güzeli

bilmem nasıl etmeli
sabah erken kalkmalı
kerpiç damı yıkmalı
yumrukları sıkmalı
kuşlar bile uyanmadan
    o güzele gitmeli
tanımalı vatan diye
    belletilen cenneti

ne gecemiz belli
    ne gündüzümüz
al şu dağı
    vur şu dağa gücümüz
dövünmekten
    dövme olmuş yüzümüz
yandık derdimize
    döndük marsığa
onun için
    için için
        ağlar türkümüz

sığar mı insanlığa!

KARATREN
VAGON VAGON

hakkı torunoğlu için

"pencereden kar geliyor"
pencere yok ki gelsin
"gurbet bana zor geliyor"
sılan var mı ey garip?

"bir yâr sevdim el aldı"
neyini almadılar ki?
"elim koynumda kaldı?"
nezaman kalmadı ki?

"sizde bulunmaz mı bir kâğıt kalem"
okul bizde ne gezer
"yazam arzuhalim yâre yollayam"
yollasan da gitmez ki

"gele gele geldik bu kara taşa"
sen nereye gidecektin kardeşim?
"hayatta yazılan gelirmiş başa"
sen abece görmedin ki kardeşim

"yeşil kurbağalar öter göllerde"
türbinler mi ötmeliydi ne istiyorsun?
"seninle gidenler sılaya döndü"
dönmeyenler *istanbul*'da *karacahmet*'te

"ayva çiçek açmış yaz mı gelecek?"
yaz gelecek/ne gelsin istiyordun?
"kahpe felek sana n'ettim n'eyledim?"
sıkma canın a kelek/ne anlar güncellikten o felek?

"mapusane seni yapan kör olsun"
büyüğü mü küçüğü mü hangisi?
"gel beni gör içerden"
dışardan gördüm seni/bayramın kutlu olsun!

HALAY HAVASI

eski acıların yeni sızılarıyla

gökte bulut yerde kar
seçilmez olmuş dağlar
ne bir ses ne bir ışık
oy lili
ağamsın sen paşamsın sen
karanlık
namlular ışıtmaz geceyi
oy lili

çevirdiler gece vakti
dağların gecesiydi
aslan gibi bir yiğit
oy lili
ne bir ses ne bir ışık
ağamsın sen paşamsın sen
karanlık
kelepçe ışıtmaz geceyi
oy lili

durdular beybeylice
sordular vayvaylıca
kızdılar heyheylice
oy lili
aslan gibi bir yiğit
kafası da kafa ha
ne bir ses ne bir ışık
ağamsın sen paşamsın sen
karanlık
zorbalık ışıtmaz geceyi
oy lili

vurun beni kemik kemik
sökün beni tırnak tırnak
deri deri yüzün beni
oy lili
penceresiz evlerdeyiz
içe bakan gözlerleyiz
ne bir ses ne bir ışık
aslan gibi bir yiğit
sevdası da sevda ha
ağamsın sen paşamsın sen
karanlık
işkence ışıtmaz geceyi
oy lili

oy lili hayran sana
yarınlar bayram sana
karanlığın devleri
cüceleri aydınlığın
oy lili
gel sallana sallana
bir o yana bir bu yana
çocukça düşe kalka
derlenip toparlana
oy lili
şarkılar aydınlatır geceyi

iş ararken uğradım
beyimiz efendimiz
yani çaldım kapınızı
beyimiz efendimiz
sormak ayıp olmasın
beyimiz efendimiz
bu deniz hep mi sizin
beyimiz efendimiz
bu martılar bu gemiler bu *beyoğlu*'lar
adalar *moda*'lar *kuzguncuk*'lar *kalamış*'lar ve tüm
[istanbul
sormak ayıp olmasın
beyimiz efendimiz

hep mi burda yaşamışlar bu padişahlar
sadrazamlar vezirler onların uşakları
hep mi burdan yönetilmiş bizim oralar
erzurum'lar *erzincan*'lar *kars*'lar *sivas*'lar
o açlık mı beslemiş bu yaman saltanatı
o açlık mı kan vermiş bu görkemli saltanata?
sormak ayıp olmasın
beyimiz efendimiz

bütün dilleri birden konuşuyor kapalıçarşısı şu *istanbul*'un
hiçbir dile benzemeyen bir dille konuşuyor bu çarşı
biraz ondan biraz şundan biraz da bundan
çokuluslu dedikleri bir yemek tadı
yani tıpkı osmanlı
bak şimdi anlıyorum neden olmadı
'on yılda onbeş milyon genç yarattık her yaştan'

çok gözlü bir örümcek/altun gümüş karışımı kırkayak
ben kendimi sinek sandım beyimiz efendimiz
düştüm burunüstü ortaçağlara
altun gümüş ağlarında bu gizemli çarşının
bütün diller birarada/en yenisi tarzanca
bol acılı bol tatlılı mayonezli ançuezli

ÖZÜR DİLERİM

lâğım farelerini andırıyorlar
öyle korkak
öyle sinsi
öyle pis
girmesinler diye bacalardan
girmesinler diye altından kapıların
helâlardan banyo deliklerinden
girmesinler diye evlerimize
değmesinler diye ekmeğimize peynirimize
tedirgin yaşıyoruz
bütün gün
bütün gece
sofrada sevişmede radyo başında
tedirgin yaşıyoruz
konuşurken kasılması tellerimizin
bilin ki ondan işte
o tiksintiden

kuduz köpekleri andırıyorlar
salya saça saça yürüyorlar kuytularda
okul kapılarında işyerlerinde
duraklarda köşebaşlarında
dolmuşlarda otobüslerde kaldırımlarda
evimizin yolunda akşam saatlerinde
işimize giderken sabahın serininde
saracaklar çevremizi saldıracaklar
kapacaklar paçamızı geceyarısı
kanımızı kaldırımda bırakıp kaçacaklar
bir gören çıkmayacak
bir duyan olmayacak
yanlarına kalacak kuduzlukları
diye her gün
her gece
sofrada sevişmede radyo başında
tedirgin yaşıyoruz
konuşurken terlemesi göz altlarımızın
işte ondan
o yalnızlıktan

sırtlan sürüsünü andırıyorlar
bekliyorlar inlerinin karanlığında
çıkıyorlar inlerinden/el ayak çekilince
koşarken düşen atın
su içen karacanın
yuvasına süt taşıyan ceylanın
çöküşüp başına parçalıyorlar
ne bir gören
ne bir duyan
uluyarak dönüyorlar bilinen inlerine
dönüyorlar gözetilip korunularak
acısına giderken bir dostumuzun
sevincine koşarken sevdiğimizin
tedirgin yaşıyoruz
bütün gün
bütün gece
sofrada sevişmede radyo başında
tedirgin yaşıyoruz
konuşurken teklemesi o güzel dilimizin
bilin ki ondan işte
o tiksintiden

dünyanın bütün hayvanlarından özür dilerim
bağışlasınlar beni
fare dedimse eğer
köpek dedimse eğer
sırtlan dedimse
bağışlasınlar beni

(1979)

şımarık bir kentsoylunun vatan sevgisi üstüne

ah ne güzel aman ne hoş
dağ çıplak dere kuru kuş ürkek
ne bulunmaz vatan bu
at şuraya bir seccade aslanım
yak şurada bir ateş
ver bağrını püfür püfür yellere
ah ne güzel aman ne hoş
ne bulunmaz yaşam bu

bizimki de yaşamak mı be oğlum
deniz dedik güneş dedik açmadı
in uçaktan bin motora açmadı
o dağ senin bu göl benim açmadı
ver elini *isviçre* hoşçakal *londra paris*
olmadı
'zevk yok gecesinde gündüzünde' be oğlum
kapri'ler de fasafiso
roma'lar *tokyo*'lar da
ne varsa hepsi burada be oğlum

sen vallahi yaşıyorsun be oğlum
bak şu yoluk dağın güzelliğine
almanya'da yok billahi
bak şu susuz derelerin romantizmine
avrupa'da yok tillahi
şu söğütler şu kavaklar
aman da buram buram şu iğde çiçekleri
hele de şu ahlatlar şu çakal erikleri
itgülleri aluçlar
şu çobandöşekleri
yat kalk şükret allahına dinime allahıma
sen vallahi yaşıyorsun be oğlum
yaşamak mı bizimki de be oğlum

aylaklıktır deniz oğlum uzak dur/deniz senin neyine
ormansa ayılıktır sakın yaklaşma
balıkmışmış havyarmışmış ıstakozmuşmuş
sıtmalıktır hepsi oğlum ve de sığmaz şeriate
etmiş sütmüş peynirmiş/et dediğin derttir oğlum
koroneryus artikulus problemus katakullus
aman allah esirgesin/yatakusmus yorganusmus
[cartmusmus
sen göbelek bilmez misin madımak sevmez misin
ye kıracı bak maviye be oğlum
melekler tutsun elinden/köleler gelsin dölünden
vurgun girsin bir koluna
beslenmek deliliktir/vallahi de öldürür
öldürür de gül benzini soldurur

sen vallahi yaşıyorsun
sen vallahi seçimliksin
hem de seçkin kurbanlık

ÇÖLDE
BİR İNGİLİZ

toprak kuru
toprak ölü
domur domur yağlı toprak
    kızgın güneş altında
bıçaklanıp bırakılmış
        karaşın bir kadın sanki

ne bir bitki belirtisi
    ne de bir kuş sesi
kan damlası bir güneş
silik bir kervan izi
kertenkele ölüsünde
        bir yeşil sinek
vızlar uçar güneşe
vızlar konar sıcak leşe

sahra
kartpostal güzelliği bir akbabanın
sahra
ışıkta çıldırması altın bir kelebeğin
sahra
yeşilin diken diken çığlığı
çekirge pırıltısı/çekirge hışırtısı
yılan ıslığı sahra

altı petrol üstü kan
bu toprak vermez sana gizini

gitti coni gitti coni
değdi sıcak kuma kuzeyli tabanları
çaktı coni çaktı coni
sıcak kuma kazığı
ve göğsüne arabın
gerdi çöle ağını
bir kuzey örümceği
arap çıplak arap ezik
ve yalınayak

sıcaktır soğuktur çetindir sahra
patlatır kayaları çölün görünmez devi
ya leyl ya leyl çınlatır geceleri
sahrada bir uzun hava/arabın sessizliği

çamurdandır kamıştandır sazdandır
hurma yaprağındandır kulübeleri
kavrucuktur inceciktir çöl kadınları
üç hurmanın gölgesinde çöl çocukları
gel etme/kan etme ekmeklerini
kan etme/sahra vermez gizini

yok bir soluk yok bir ses
bir çöl hançerinin parıltısında
başbaşa gölgesi/üç hurma ağacının
gölgesinde hurmaların
bir ingiliz iskeleti
dikilmiş dolunaya
dikilmiş göz çukurları.

YEDİ KARDEŞLER

yedi can yedi kardeş
parlıyor geceleri tepemde
yedikardeşler'i çocukluğumun

o üçü işte şunlar
dörtlünün önündeki üç yıldız
yedi can yedi kardeş

canlarım umutlarım güvencelerim
sığmıyor kafesine bu gece yüreciğim
bu haziran geceleri bu iğde kokuları
bu gece birdenbire yana yana yüreğim

canlarım umutlarım güvencelerim
bak işte ordasınız başımın üzerinde
içinde yüreğimin
belki yaşlandım artık bu belki geceyarısı
belki iğde kokusu belki yalnızlık
sığmıyor kafesine bu gece yüreciğim
ıslık çalmak istiyorum bu gece
çakıp duran bulutları
boğmak için bu gece

geçmiş saat gecenin yarılarını
arada bir silah sesi bir şimşek
gümüş bir dere sanki yaklaşıp duran şafak
çok ötelerden
milyonlarca yıldan beri hep böyle söker
ayırdetmez kentleri gömütlüklerden

başımı kaldırınca yaz geceleri
gümüş bir dere sanki yaklaşan şafak
anlatılmaz bir acıyla *yedikardeşler*
anamın süt kokulu masal göğünde
ne coğrafya bilirdik ne astronomi
samanyolu bir masaldı bitmez tükenmez
sokaktaki kavganın çok ötelerinde

batardık o altın parıltılı temmuz gecelerinde
doğardık dünyamıza tanyıldızıyla
oyunlar oyuncaklar türküler ülkesinde
yıllar geçti geçer gibi bulutlar
savruldu günlerimiz yapraklar gibi
nice yakın acıların arefesinde

süt bitti masal bitti *yedikardeşler* bitti
daldı tozlu sokaklara çıplak ayaklarımız
ekmeğin kandan geçen öykülerinde
sokakta kavga vardı yaşamak bir kavgaydı
ateşlerden geçtik geldik ak bir yola düştük geldik
yaşamadık belki ama yaşamayı öğrendik
çeliklendik haksızlığın örsünde

yıllar sonra bir haziran gecesi
bakıyorum çocukluğun *yedikardeşler*'ine
gülümsüyor yüreciğim yedi kan damlasında
ateşlerden geçer gibi tanyerine düşer gibi
büyüterek sesimi milyonların sesine

(1979)

SANTİAGO
TRENİ

bana bir mektup gelse *şili* damgalı
temmuzda yazmış olsa mektubu yazan
temmuzda vurmuş olsa damgayı vuran
ve temmuzda ulaştırsa postacı bana
bana bir mektup gelse *şili* damgalı
otursam temmuz güneşinde *ankara*'da balkonda
kadehimde buzlu rakı yüreğimde kor
komşumun radyosunda kül bağlamış bir türkü
kırlangıcın kanadında göç yükü
başımda bulut bulut uzak sevdalar
mavi tombul umutlar
sırtlan dişi acılar
yanım yörem güz yaprağı okul şarkılarından
yanım yörem kaçırılmış trenler
yıkılmış sarayları çocuk tutkularımın
otursam temmuz güneşinde *ankara*'da balkonda
kadehimde buzlu rakı yüreğimde kor

dese ki mektubunda şilili dostum
sana ben bu mektubu
santiago treninde bir akşamüstü
göz gözü görmez olmuş kar fırtınasından
oysa şimdi senin orda
belki de ateş yağıyordur temmuz göğüne
okusam anlasam duysam dostumu
koysam karlı mektubunu içsem rakıma
peki ama güzel dostum
desem dostuma
neden temmuz diyorsunuz benim buraların karakışına
mayoyla mı dolaşıyor *noel baba*'nız katolik *şili*'nizde
sen orda karakışta temmuz sayıklıyorsun
santiago treninde
ben burda *ankara*'da bu temmuz balkonunda
çıplak tabanlarım ıslak betonda
kadehimde buzlu rakı ve umut
erciyas'lı karlar beni *toros*'lu fırtınalar
çam kokulu yeller beni yelkenli göller beni
oysa şimdi kar yağıyor *şili* topraklarına
temmuzda kar altında *santiago* treni

öyle çok kanadım ki şu son yıllarda
afrika'da *asya*'da *lâtin amerika*'da
yalınayak yüreklerin tankları dişlediği
bombaların çitsürdüğü o yoksul topraklarda
öyle çok kanadım ki şu son yıllarda
ne zaman *şili* dense
bakır
diken
güherçile
ve ninemden anama bir bakır sini
leğen - ibrik
hamamtası
semâver
pişer buğday tane tane/susturur açlıkları
dev memesi bulgur kazanlarında
ve sabahın seheridir
sabahın seherinde
çaylak sesli bir çingene
uyandırır uykusundan beton yığıntıları
kalaycı var kalaycı var kalaycıı
ah nasıl da bir acı
nasıl da yılların ta gerisinden
ve nezaman bakır dense
bobinler
kablolar
elektrotlar
dalar kızıl karıncalar damarlarımı
şak şak atar sigortalar

öyle çok kanadım ki şu son yıllarda
nezaman *şili* dense
tere batmış bir katır
ve sırtında bir ölü
güvercinler savrulur çıplak kızıl kayalıklardan
bitmez *şili*'nin göğü
nezaman *şili* dense
yüreğimde bir sızı
ve yaramda göztaşı
dolaşır elden ele bütün dünyayı
kan içinde bir gitar

doydu toprak
kana doydu
doydu ateş
doydu su
doymadı fakat cellât
doymadı soygun
doymadı çokuluslu
bakırda kömürde boraksta beni
pamukta tütünde pirinçte beni
demirde petrolde buğdayda beni
vurdular çelikte kimyada beni
vurdular çocukların çığlıklarında
yalnızlıkta yetimlikte açlıkta beni
vurdular genç kanımdan altın süzenler

nezaman *şili* dense
bakır diken güherçile
nezaman *şili* dense
yüreğimde bir sızı
elden ele bir gitar
şimdi burda bir hüseynî güzel dostum
bir kadehçik buzlu rakı ne dersin?

nezaman *şili* desem
bir yaralı kartal kalkar *and* dağlarından
kanatları bata çıka maviye
döner *şili* göklerinde diken üstünde
döner ha döner
döner ha döner
konamaz kayalıkta dikene
aşar gider vura vura kanlı kanatlarını
dolaşır dünyayı bir *and* kartalı
dolaşır dünyayı *neruda* diye
ve dolaşır elden ele bütün dünyayı
kan içinde bir gitar!

FİLİSTİN

bir gerilla düştü *ortadoğu*'da
yarasında satılmışın kurşunu

baktı gülümseyerek
baktı mor bir gülcene
toprakta cançekişen kendi kanına
koydu güzel başını
eğdi mor bir gülcene
namlusunun üzerine
ve uçurdu kuşunu

ortadoğu çokmemeli bir ana
ortadoğu acımasız bir sibel
ortadoğu kırkayak
yazılı yazısız yalvaçlar yurdu
musa'lı *muhammet*'li *hasan sabbah*'lı
ortadoğu ankakuşu

belki de ölmeyecekti
uçurmayacaktı can kuşunu o arabesk kafesten
görecekti belki de
filistin denilen o sevdânın kurtuluşunu
görecekti belki de
kanda yüzen yeşil ördek
yarasına kurşun sıkan ikinci namlu
bir kardeş olmasaydı

vurmaz mı kardeş kardeşi
vurur elbet
futbol maçı değil ki
varolma kavgası bu
insana koyan şu ki yalnız
anlamıyor o ikinci namlu
bu kimin kurtuluşu

filistin filistin
kanayan türküsü *ortadoğu*'nun
çağdaş onuru
kıracaksın birgün elbet
bu sırtlan çemberini
çıkacaksın birgün elbet *filistin*
çiçeklenmiş bir nar gibi sabaha
bir elinde kurtuluşun bayrağı
bir elinde filistinli
bir kanlı gömlek

filistin filistin
ağrıyan başım benim
yanan yüreğim
atacaksın birgün elbet
atacaksın o kanlı gömleğini bir sabah
suratına birinin
atacaksın filistinlim
atacaksın gün gelecek
yumruğun irisi gibi!

BİR OZAN
BİR RESSAM
BİR DENİZ

kumla'da bir deniz gördüm
zeytin ormanı
kumla'da bir zeytin yedim
kumla denizi

balaban aldırmıyor denizanalarına
çünkü sevmiyor denizi
bense sevmiyorum denizanalarını
ölüyorum deniz diye

ne yosuna benziyor denizanası
ne de balığa
kumla'nın deniziyse
benziyor gerdanlığa

su içinde su gibi denizanası
suda soyumuz gibi
bir o yana bir bu yana güneş altında
kumla'nın denizi karadenizli

çocuklar oynaşıyor kumsalda
ne ulusu belli ne ailesi
sarıp sarmalamış onları
çocuklar cumhuriyeti

kadınlarsa en çarpıcı biçimde uzanıyorlar
serin kumlara
tıpkı yürüyorlar sokakta
tıpkı alışverişte

ne benim ozanlığım belli
ne *balaban*'ın ressamlığı
biri taş topluyor kıyıdan
şiirler tasarlıyor öbürü

kumla'nın kıyısında
gereksiz iki adam

(1978)

KORKU

insan insanından korkmamalı bu çağda
kuduzdan bile hattâ
akrepten yılandan kurttan çıyandan
cüzzamdan vebadan kanserden hattâ
işsizlikten korkmalı bu çağda insan
sömürüden
açlıktan
kahpelikten korkmalı

insan insandan korkar elbette
niçin korkmasın?
yağmaya talana gitmişse ülke
can kalmışsa ortada çıplak kimsesiz
tutulmuşsa subaşları
peşkeş çekilmişse geleceğimiz
biri hep yargılıysa omuzda taşımağa
öbürüne haksa eğer taşınmak
birinin osurması fermansa eğer
öbürüne haksa eğer koklamak
insan insandan korkacak elbet
hem de korkar gibi yılandan
çıyandan
akrepten kuduzdan sırtlandan korkar gibi
korkar gibi tifodan
tifüsten vebadan mankafadan
korkar gibi korkacak
insan insandan

korkmamanın yolu da yok
değil elbet
yıkacak insanoğlu
korkunun yuvasını

ÇİÇEKLİ
BADEM
GİBİ

dostlarım bugün bana
çok çok iyi
çok çok güzel
çok çok tatlı bir haber
bir haber gelmedi biryerlerden
değil mi?
yakından
çok yakından
uzaktan
çok uzaktan
gelmeli biryerlerden değil mi
gelmeli bugün bana değil mi
bulmalı bugün beni değil mi
ah yaaa!

örneğin biri bana
çok iyimser çok muştuluk bir mektup göndermeli
postacı o mektubu
alıp bana getirmeli
çok umutlu bir kitap
örneğin biri bana
biri çıkıp gelmeli
sayrıya karpuz gibi
mutlulukla sarılmalı biri boynuma
özlemle atılmalı göğsüme biri
biri kollarımda yummalı gözlerini
yağmur olup ıslatmalı biri sevinçten
biri çiçek açmalı el sıkışırken
biri gözlerimi alıp gitmeli
söndürmeli yangınımı birinin memeleri
kurtarmalı biri beni yalnızlığımdan
biri beni yalnızlığa itmeli
ama herşey gönlümce
ama herşey bana göre
bence yeterli
ah yaaa!

güleryüzle koşmalıyım işime
telefonda kahkahalar atmalıyım bütün gün
bütün gün tomurcuklar patlamalıyım
tohumlar saçmalıyım bütün gün
kendimi yeniden yaratmalıyım
ah yaaa!
güleryüzle çökmeliyim sofraya
akşamımı suda balık gibi yaşamalıyım
çekmeliyim çekmeliyim kafayı
söylencesel kimliğime kavuşmalıyım
ah yaaa!

gel ulan yapay tanrı
gel ulan düzmece umut
yalan utku kör inanç
gel eğil ellerime ayaklarıma
ah yaaa!

susuzlukla öpmeliyim koynumdakini
çınarcana silmeliyim tozunu yıldızların
kırlangıç yuvadan savrulurcana
arı uçarcana bal kokusuna
gül sabaha vururcana güzelliğini
kozasını delercene ipekböceği
çıkmalıyım eski günden yeni bir güne
insan olduğumu haykırmalıyım
ah yaaa!

gülmeli içim dışım dostlarım
ışımalı içim dışım ormanca
bitmeli kahpelikler puştluklar
güneş vurmuş dağlar gibi balkımalıyım
aydınlık sular gibi gülmeli çakıllarım
taşlarım
çiçekli badem gibi çıkmalıyım sabaha
ah yaaa!

YAZIKLANMA

bethoveri'i baştan sona
dinlemeden gideceğim
tolstoy'u a'dan z'ye
okumadan gideceğim
caponlar ne demişler
ne yazmışlar italyanlar
eskimolar zenciler kızılderililer
seslerini filmlerde bile işitmediğim
binde birini bile
tadamadan gideceğim

ne güzel kıpırdıyor insan kardeşim
dörtbir bucağında dünyanın
nakışlar ezgiler danslar türküler
hiçbirini hiçbirini
göremeden gideceğim
ey dondurma yalayan / papatya yüzlü çocuk
öyküler çizen sokaklara/bisikletiyle
ağlatma n'olur beni
ağrıtma kanatlarımı/n'olur ağrıtma

birzamanlar
ben de kıpır kıpırdım
benim de tarardı saçlarımı
o umursuz esinti
ben de sizler gibi /türkü sözlerinde bile
severdim güzelleri
çiçek açar kuş olurdum
ölmek diye birşey/yoktu benim de sözlüğümde
düşte döner gibi döndük köşeyi
köy göründü ne yazık
bir boşverme toplamıymış o çağlar
o dondurma yalamalar o bisiklet binmeler
suluboya resimlerde o yelkenli gemiler
boşverme toplamıymış o dağlara kaçmalar

çok büyük olayların içinden geçiyoruz çocuklar
çok büyük olayların içinde yaşıyoruz
suda balık neyse o/bir gölgeden bir gölgeye neyse o
sizler de göreceksiniz o ateşten köprüyü
sizler de geçeceksiniz ateşlerin içinden
ağrıtmayın beni n'olur
ağrıtmayın çocuklar

KAŞ BETİMLEMESİ

üç yunuslar'la yüzdüm o söylence sularında güneyin
gözlerimde gümüş pırıltısı kırlangıç balıklarının
oyuncak bir tanrı gibi anlamsız kaldım
orkestralar yaratan o dantel kıyılarda

toros'lar koşup gelmiş taa *ağrı*'lardan
gömülmüş mor sulara yunuslar gibi
o ardıçlar o meşeler köknarlar
çocuklaşmış mor sularda fundalara dönüşmüş

orda gördüm renkten renge nasıl geçildiğini
suyun balık/balığınsa denizkızı olduğunu ben orda gördüm
ne güzel adları vardı o denizkızlarının
kimi orfos kimi kolyos/ıskaros gravida

çok eski kilimlerden nakışlar gibiydiler
papirüsler tabletler yazıtlar gibiydiler
sanki *homeros*'tan dizeler taşıyorlardı
o yanından bu yanına gökkuşağının

batık kentler üstünde/turuncu bir uzaklıkta
üç yunuslar'la yüzdüm o söylence sularında güneyin
tanığımdır mimozalar/tanığımdır o kaya gömütlükleri
gözlerimde pırıltısı kırlangıç balıklarının

giz değildi yaşadığım/konuştuğum o eski tanrılarla
biryanımda karakeçi/biryanımda yatları kentsoyluların
gördüm ölüm korkusunu bir sabah birdenbire
çağdaş cinivizlerin güneşli gözlerinde

bir daha yüzemem ki o söylence sularda
bir daha gitsem bile güneyin mor denizine
yaşlılar çoktan öldü/bebekler doğmadı daha bile
ben yokolup gitsem de/o mor deniz durur orda

yine çocuklar gelir/yine şeytanminaresi yine kestane
ahtapotlar yine sessizce çözülürler derin sulara
kadınlar yine öyle/yine öyle sevişirler güneşle
döllerimiz düşse bile toprağa

(1977)

nerdesiniz arkadaşlar
neden gelmiyorsunuz bizim bahçeye
bakın işte ben burdayım
her sabah buluştuğumuz cevizin altındayım
gelsenize arkadaşlar
neden gelmiyorsunuz bizim bahçeye

hani senin atın nerde
söğüt dalı güzel kısrak
eyeri de ne güzeldi
dizgini de ne güzel
patlangacın su tabancan
sapanın nerde senin
topacın nerde

ne yaptın sen çemberini
uçurtman hani
kolunun biri nerde
ne yaptın sol gözünü
demek bıyık bıraktın
hani saçların nerde
peki ama neden böyle yaşlandın
alnındaki bu çizgiler ya neyin nesi

şurada bir yuva vardı anımsadın mı
hani nerde o duvar
bak işte şuradaydı
sen elini sokmuştun da bir sabah
kuş kokmuştu ellerin
hani nerde o ellerin
hani nerde o sabah
kuş kokulu o sabah

neden öyle uzak duruyorsunuz
neden gelmiyorsunuz bizim bahçeye
hani hep şu köşede evcik oynardık
salıncak da kurardık şu ağacın dallarına
kolan da vururduk hani değil mi
peki ama nerde şimdi o köşe
peki ama nerde şimdi o ağaç
o ağacın yeri nerde

nerdesiniz arkadaşlar
nerdesin ahmet nerdesin ayşe
nazmi kemal yüksel fatma nurettin
nerdesiniz çocuklar
niçin beni bu şişenin başında
niçin beni bu ağustos akşamı
buralarda bir başıma çocuklar
niçin gelmiyorsunuz bizim bahçeye
hani nerde bizim bahçe hani nerde o köşe
hani nerde o ağaç
nerdeyim ben çocuklar
nerdesiniz çocuklar

POSTACI

bu ocak niçin küskün niçin somurtuk
bu çaydanlık niçin soğuk/böyle kötümser
bu peynir niçin uzak/bu ekmek niçin bayat
nedir bana kızgınlığı/takvimdeki sabahların

söyleyin ey duvarlar
ne var ne oluyor her sabah böyle
bu kan da ne döşemelerde
bu yaralı sessizlik de n'oluyor
neden böyle yalnızım/giysilerim neden düşman her
[sabah?

yabancıyım toprağımda
yabancıyım sokağımda evimde
yabancıyım zeytinime ekmeğime suyuma
sabahıma akşamıma geceme gündüzüme
işime yabancıyım

nere gitsem
bir kör gibi yabancıyım herşeye
gömleklerim kan içinde
paçalarım diş yarası

tutun köpekleri ey tepede oturanlar
ben yeni postacınızım

GECELER

geceleri birdenbire uyanıyorum
sanki silah patlamış kulak tozumda
sanki deprem sallamış yattığım yeri
dökülmüş cam çerçeve döşeme tavan/başıma

neresinde olursam olayım kentin
ya bir ezan sesi/ya dövülmüş bir köpek
birzamanlar bekçi düdükleriydi geceleri irkilten

geceleri birdenbire uyanıyorum
bir sigara/bir sigara daha
kentin yaşadığını/sessizlikten anlıyorum

ne bir korna sesi ne bir konukluk
bitti bunlar bitti çoktan sevgilim
sen şimdi orda otur/dört duvar arasında
ben şimdi ardındayım kilitli kapıların
ölüm çöreklenmiş ayakucumda
yapma saat gibi vurup duruyor

SEN OZANSIN BE OĞLUM

çorban soğur mu mutfak taşında
unutur musun çayını yudumlamayı
çimdirilmiş gibi uyanır mısın geceleri
dalıp dalıp gider misin sesine
karşındaki dünyalar güzelinin
sen ozansın be oğlum

ağaçtan dal kırsalar kırılır mı kolların
yolsalar çiçekleri daralır mısın
dilenen bir ana bir çocuk
hıçkırmak gelir mi içinden
sabahları çığlık çığlık ürperir misin
depreşir mi yaraların akşam olunca
sen ozansın be oğlum

anlıyorum/gerek yok söze filan
gülerken ağlıyorsun boşa zorlanma
gidiyorsun gidiyorsun durmadan gidiyorsun
oysa hep aynı kapının önünde bekliyorsun
en çarpıcı renklerle kuruyorsun dünyanı
külrengiler topluyorsun bahar bahçelerinden

sen ozansın be oğlum

CEVİZ AĞAÇLARI

durmadan ceviz ağaçları görürdüm düşlerimde
ışıkları urgan urgan
dalları boğum boğum
yaprakları pehlivanca

memebaşı tomurcuklarla bakardı güneşe
bir mevsim estirirlerdi yel uyananda
öyle yiğit
öyle atak
öyle zor ağaçlardı ki
ondokuz yaşım gibi kavgada

ne sokağım bilirdi/ne anam babam
bir gün çok seveceğimi
bir gün çok acılar çekeceğimi
bir gün ozan olacağımı
alnımdaki bulutsudan neler doğacağını

top teperdim düşlerimde/aşıp aşıp giderdi top
kavakları selvileri kuşları ufukları
aşıp aşıp giderdi top/mavileri/dönmezdi geri
o kız orda/o balkonda/yeni çıkmış gibi sudan
sanki sessiz bir çağlayan
altın rengi saçları
tam da güneş batarkendi/kavaklar pırıl pırıl
o kız orda/o balkonda/teptiğim top ağustos mavisinde
mavinin ötesinde

nal sesleri duyulmayan/çıplak atın sırtında
yel gibi dolaşırdık kentin sokaklarını
çevrensiz ovalarda yitip giderdik
korkardı yalnızlığım görünmez kanatlarımdan

sordum düşlerimi/ak sakallı bir kitaba
ceviz görmek
şiirdir evlat
at demişsin/at murat/dedi kitap
topa gelince

duyamadım ak sakallı kitabın top babında dediklerini
yırtılmıştı o sayfası ak sakallı kitabın

BİRZAMANLAR

ne çok mektup getirirdi postacı
kimi yurt içindendi/kimi dışından
ne çok dergi ne çok kitap ne çok gazete
renk renkti pulları hepsinin de
ben mi çok severmişim dostlarımı o zamanlar
yoksa onlar mı beni

aşk gibi birşey oldu posta beklemek

yıllar var ki yoksunum o dost mektuplarından
sanki savaş sanki deprem
bir anda hepsi birden göçüp gitmişler sanki

ne çok selam getirirdi postacı birzamanlar
aşk gibi birşey oldu selam beklemek şimdi

GÜCÜN YETERSE

dök önüme neyin varsa boşalt dünyanı
yükün azsa dinle beni
yüklen acılarımı
ellerini ellerimden çekmeden ağla

korkuyorum öpüşmekten/ayrılık var ucunda
özlemek daha yakın kavuşmalara
anlat bana geçmişini anlat korkularını
aktar bana gününü gücün yeterse

ne ben burda kalıcıyım ne sen orda durucu
kavuşmamız falsa eğer/aslan yengeç balık burcu
ellerini ellerimden çekmeden ağla

bir bahar koy bir sonbahar/bir de yaz olsun
kış beni bulur nasıl olsa/elyordamıyla
anlat bana düşlerini kırılmış umutlarını
anlat bana geçmişini/gücün yeterse

BENİ BENDEN

şimdi uzak su sesleri uzak ışıklar
şimdi uzak yalımları mor şimşeklerin
sevdiklerim çıkıp gelmiş örülmüş yüreğime
sevdiklerim kopup gitmiş yüreğimden sessizce

gitmeden gitmelerim
duyulmayan çığlıklarım
acılarım özlemlerim pişmanlıklarım
çökelmiş yüreğime

içimde bir çocuk şimdi/bir çocuk sesi
ayaz yakmış bir erkenci gelincik
girmek yasak kapısından o çocuk bahçesinin
yalnızlıktan irileşmiş gözleri

susturun sevdiğim şu türküleri
beni benden alıp giden herşeye paydos
beni bana düşman eden herşeye lânet
beni benden alıp giden herşeye paydos!

ikinci bölüm

seçmeler

türküm benim karınca katarıdır
ben gitsem sözüm kalır

(ağlasun ayşafağı)

yazımakinamı salona koy
salonun ortasına
bir yaprak da kâğıt tak
beklesin beni

o yarım satıra söyle
çıkınca tamamlarım
masallarda atlar bekler sahiplerini
beklesin beni

(kelepçemin karasında bir ak güvercin)

AĞUSTOS ŞİİRİ

yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
hep böylesi havalar besler fırtınaları
korkarım bu mavi ışık çabuk sönecek
duymazdım durgun suların bezgin türkülerini
alışmak ölümün bir başka adıymış bilmezdim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
bir rüzgâr kulaklarımdan hiç eksilmiyor
esirgenmiş bir dünyada müthiş yalnızım
geri dönsen bile ben artık o ben olmıyacağım
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

ben mısralarımı kerpiç gecelerinden çekmişim
beş numara lâmba kederi var mısralarımda benim
yitirmişim yıldız ışığında dost çizgileri
deli çizgi gözlerimi kör etmiş kör etmiş kör etmiş
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar dönüyor garipsi
çığlıkçığlığa kuşlar dönüyor evcil ve tedirgin
gökmavisi bir türkü dolanmış yüreciğime
selsele yolculuklar tütüyor gözlerimde – neyleyim
insan demişim kitap yüzlü insanlar demişim gidemiyorum
kaderim kaderleri demişim allı'nın kızı
sen olmasan ben böyle uysal değildim
böyle uysal ve kırılmış değildi şiirlerim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

yılandere ölüler yatağı helâlim ölüler
katran mazot bidonları paslı putreller
kargalar üşüşmüş ahmedo'mun ellerine kargalar
ahmedo'mun düşlerine yılan çıyan doluşmuş
garipler mezarlığı doymamışlar dünyası
yıkılası karakuşak kurudere sırtları
ahmedo'm bir yaz bulutu bir varmış bir yokmuş
fenerler titreşiyor bıçaklanmış türkülerin gözbebeklerinde
vinçler beni balçık gibi akşamlara bindiriyorlar
sen olmasan şu sabahlar olmasa
şu benim büyük büyük susamışlığım
bu mızmız takvimi bir solukta susturacağım
yılandere ölüler yatağı helâlim ölüler

rüzgâr gibi bir ağustos geçti ellerimizden
meyvalar bizi balrengi günahlara çağırıyorlar
biryanda yaşanmamış günlerin hırsı
biryanda boşa geçen gecelerin acısı
malûm o dramın en güzel perdesindeydik
ağustos şarap olmuş, kanımıza akmıştı
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar gibiydik
duracak vaktimiz yoktu bitmiştik
her gören didik didik bizi denetliyordu
biz kendi derdimize düşmüştük

orda da akşamlar olacak allı'nın kızı
kanlı mendil gibi ağustos akşamları
şu benim çektiklerimi görmiyeceksin
belki yanında başkaları olacak
belki düşlerine bile girmiyeceğim
gün oldu acıların şiirini yaşadım
gün oldu zehir gibi yokluğunu yaşadım
bana sen ne diye duyurdun yalnızlığımı
ne diye gurbet gibi mısralarıma sindin
dokunsan parmaklarıma tutuşacağım

yine ağustos gelse elele versek
sen anandan kaçsan ben yalnızlığımdan
yeni yoldan sazanlı çaydan geçsek
güneşin bahçeleri emzirdiği saatte
susamışlar aşkına, kandım diyesi
uzun uzun öpüşsek
yine ağustos gelse kovulsak cennetimize
şantiye hiç durmadan ötse bağırsa
lâzoğlu büyükharflerle sövse işçilerine
damlarda kaysı yarsalar rumeli göçmenleri
dillerini sevdiğim kıvırcık dillerini
ıssız bahçelerden geçsek unutulmuş sokaklardan
çocuklar mavi mavi gülüşüp kaçışsalar
bir masal dinler gibi sessizliği dinlesek
kendimizi dinlesek köklerin çığlığını
seni kollarıma alsam, yine yumsan gözlerini
yine kapışılsa yavrum, batan şehrin hazineleri
biz yine kendi derdimize düşsek

yere batan şehrin tek yalnızıyım
yüzyılın ağrısını anlıyarak çekiyorum
ekmeğime barut sinmiş bulanık özgürlükler
tepmişim rahatımı boynubükük mutluluğumu
yaşıyorsam erkekçe yaşıyorum
istemem sarmasın yumuşak duygular susuzluğumu
geceler bıçak bıçak böğrümde yatsın uyusun
kaderim kaderleri demişim allı'nın kızı
ellerimi kemirmekten memnunum
düşün ki coğrafyanın en güzel yerindeyiz
en güzel günlerinde gençliğimizin
ölümden ötesini aklım almıyor
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
istesek cenneti kurtarabiliriz
ben bir ışık için tepmişim rahatımı
ellerimi kemirmekten memnunum
bu güleç yüzlülerin bu acı türkülerini
bu yoksul yerleri anlıyarak seviyorum
delice anlıyarak allı'nın kızı

(temmuz bildirisi)

AKŞAM DELİSİ

bütün oyunlar bitti - bir sen kaldın yalnızlığımda
bir başka dünyadayım artık - beni çocuklar bile anlıyor
yıktım boğaları bir bir - bana gül atma yıkıldım
ne yapsam nasıl etsem nasıl boğsam öz çocuğumu
git - ona git - çek gözlerini - ben yorgunum yokluğuna
bilsen ne güzel yokluğuna
parmaklarımda o hiç kurtulamadığım acı uğultu
yokladım kapıları tek tek - dönüp ülkene düştüm
bilsen ne güzel düştüm
tatlı bir kıpırtının ötesindesin
çocuksu korkularını giyiniyorsun
yaralı bir temmuz ikindisisin
hırçın sularıma iğilmiş

ben akşam delisiyim - çokyönlü duraklarda hızlıca sular
bütün müzikler susar - renkler ölür - bir sen kalırsın
[yalnızlığımda
çevreler göçer - yüzler eskir - bir sen kalırsın yalnızlığımda
mahpusların ilk gün şaşkınlığı bu benim senden
[yıkılmışlığım
bilsen ne güzel yıkılmışlığım
git - ona git - çek gözlerini - ben yorgunum yokluğuna
bu benim en güzel yenilmişliğim
bilsen ne güzel yenilmişliğim
sana sesler getirsem tanımadığın
ürpertiler getirsem yaşanılmamış
sana seni getirsem yitiklerinden
ikimiz elele bir yola düşsek
herhalde büyük işler yapabilirdik

ay serilir - bir eski tablo değer gözlerime - ölürüm
kötü noktada düştüm - ben senin yasak ülkene düştüm
bilsen ne güzel düştüm
sen belki o değilsin sen çok saraylardasın şimdi
o güzel çizgilerinde hoyrat parmakları aptallıkların
hep yumruk oluyorum - kahroluyorum - o sömürge
[gözlerin
bir kavgadan bir kavgaya o sömürge gözlerin
git - ona git - çek gözlerini - ben yorgunum yokluğuna
bilsen ne güzel yokluğuna

beni böyle darmadağın düşünüyorsan
gözlerine dolaşıp dolaşıp düşüyorsam
yeniksem yıkılmışsam çıldırıyorsam
çok yalnızım seni alıp götürüyorlar
seni benden parça parça götürüyorlar
suyumu aranıyorum mayın tarlalarında

(kavel)

YORUL
EY GAYRI

Yorul ey gayrı
akma ey su!
ey benim yaratan tedirginliğim tutsak yanım dinmeyen
[sızım ey!
çıkarıp çıkarıp yeniden çıkarmak bu dağı bu doruğa
yorul ey gayrı
akma ey su!

durup durup kaygulanmak gibi birşey bu bizim sularla akıp
[gitmelerimiz
sonsuz bir tiren penceresinden savrulan güvercinleriz
çok buruk çok buruk bir şarap diyorum sıkın bağları!
ben hiç ölmediğimi yaşamak istiyorum
orman seviyorsam kimbilir dallara düşmanlığımı?
bayat bir başdönmesi - susmamak diye birşey
kantutar beni yoksa - kantutmak diye birşey
bırakma beni bırakma beni - çıldırırım diye birşey
oysa düştüm develeri - düşlerimde uçaklar şimdi
düşlerde başlayınca devrim - ne anladınız?
devrim diye birşey - bir gecekondu tenceresinde
demek ki önce devrim - ne anladınız?
ve ölmek vazgeçilmez bir alışkanlıksa
yorul ey gayrı
akma ey su!

çiçekler bırakınca renklerini biçimlerini
resimler sakal salınca yaldızlı albümlerde
eski bir türkü gibi bakışlarından belli
bitkilerin sürüp giden yeşillerinden belli
kalırız gündengüne yaşlanan sözcüklerde
bir akşam saatinde günbatımında
gözgöze gelmelerde ve içkiye yenilmelerde
bülbüllerin öte öte bitiremedikleri
kana benzer kan değil kan gibi korkunç ve karanlık
kalırız birşeylerde ve kimbilir tanrımsılarda
belki de çocukların hiç bitmeyen oyunlarında

ve ölmek vazgeçilmez bir alışkanlıksa

gülersin - menekşeler olur sesin - bırakıp gitmek
gözlerine bakınca balıklar cıvıldaşmak - bırakıp gitmek
bir avuç bulut içmek masmavi güvertelerde
ağlamak tekil değil - ne anladınız? - bırakıp gitmek
kalırız birşeylerde ve kimbilir tanrımsılarda

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
benim karamsarlığım belki de bir demet gül - sevdiğim
içimin büyük büyük aklığından geliyor belki de
[karamsarlığım

(kızılırmak)

BİR OĞLUM OLACAK ADI TEMMUZ

Bir oğlum olacak, adı temmuz
uykusuz
korkusuz
beter mi beter
ben beynimi satarak yaşıyorum
o benden proleter

bir oğlum olacak, adı temmuz
karataşın göbeğinde aşk
karataşın göbeğinde barış
karataş çatladıçatlıyacak
bende bitmeyen kavga
onda yeniden başlıyacak

bir oğlum olacak, adı temmuz
öfkede benden fırtına
sevgide deniz
ne samanyollarının ulu kervanları susuzluğumun
ne kutupşafaklarında tanrılaşması ilkelliğimin
temmuz gibi sıcak ve bereketli
temmuz gibi uçsuzbucaksız

bir oğlum olacak, adı temmuz
dilinde en güzel sesi türkçemin
kulağı en yiğit şarkılarla delik
korkak bir merakla değil yıldızlı karanlığı
vivaldi'yi dinler gibi okuyup anlıyacak
ve belki de sütdişleri sürerken balaban bir bursa
[şeftalisine
ay'dan kendi sesini dinliyecek
vahşi bir çiçek gibi açılmış gözleriyle

ben ki yalınayak bastım kızgın dişlerine açlığın
iri bir çizme gibi balkanlar'a basarken faşizm
dağlarda silâh atmayı sevdim
ben ki silâh taşıdım gizli gizli
dünyanın bütün devrimlerine
boşuna dönmüyor bu rotatifler
boşuna bağırmıyor bu kara
boşuna dinlemiyor bu korku kapımızı
anamın aksütü gibi biliyorum ki
doyumsuz günlere doğacak temmuz
doyumsuz günler görecek
hani şu hep andıkça sızlatan yüreğimizi
hani şu hep dalıp dalıp gittiğimiz andıkça
beklediğimiz beklediğimiz beklediğimiz
ve tam görecekken göçüp gittiğimiz günler gibi
[günler

ama mutlaka!

karataşın göbeğinde aşk
karataşın göbeğinde barış
karataş çatladıçatlıyacak
ben direndim yorulmadım
o yorulup yıkılmayacak

(kızılırmak)

NEDENDİR

kahveyi pişiriyorsun taşırıyorsun
çatalı kaşığı düşürüyorsun
kollarını kaynar suda pişiriyorsun
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

ütüyü ak gömlekte unutmaların
aç bebeği tok sözlerle avutmaların
beni böyle dizlerinde uyutmaların
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

beni benden bile uzak tutuşun
üzülünce yüzükoyun yatışın
aradabir bülbül bülbül ötüşün
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

anlıyorum/bir korkuyu paylaşıyoruz
hem gidiyor hem yollarda eğleşiyoruz
neden böyle şaşkın şaşkın söyleşiyoruz
bundandır da güzel gözlüm bundandır!

ozan der ki bir kavgaya kul oldum
açtım dostun bahçesinde gül oldum
türkü türkü dizin dizin dil oldum
ondandır da güzel gözlüm ondandır!

(kızılkuğu)

SEVİŞİR GİBİ

ben ne atın
ne avradın
ne de silâh meretinin karşısındayım
bir taze çığlık gibi karıştığım şu insan denizinde ben
balıklar oynaşır gibi güneşli kıyılarda
ve çocuklar yaşar gibi oyun dünyalarını
sevdiğimin yüzü gibi açık ve temiz
dost elince sıcak ve güvenilir
bir düzenin sevdâsındayım

yaşamak
derin ve hızlı
yaşamak
yiğit ve renkli
yaşamak
ağlar gibi ilk aşkta
yaşamak diyorum ey savaşanlar
toprakta güler gibi çeliğin parıltısı
ve savrulur gibi sabah sabah güneşe kuşlar
dökülüşür gibi orman göllerine yıldızlar

ve çok tatlı bir sofradan kalkılır gibi
ve güzel bir kitabı kapatır gibi
koklar gibi kundakta bebek geçmişimizi
hızlı bir tirende öpüşür gibi
öper gibi ayrılığı alnından
gözlerine bakar gibi kalleşin
vurur gibi yumruğu başına kahpeliğin
ve masmavi bir bahar sabahında
çok güzel radyolara
çok güzel haberlere
çok güzel muştulara
uyanır gibi

yaşamak diyorum
ey güzel ellerini bulanık sularda dolaştıranlar
mutluluk arıyanlar onursuz karanlıklarda
yaşamak diyorum
yaşamak
sevişir gibi!

(ağlasun ayşafağı)

. . . . . .
birdenbire bir kuş sürüsü havalanır gibi bir hüzün
ah bir bilebilsek sınırlarını
ah bir görebilsek derinliğini
renkler nerden gelir bu bıçak hüznün
dokusunda kaç bin yılın tortusu kanı
ah bir varabilsek o boyutlara
görebilsek önümüzü azıcık
seçebilsek ardımızı tozdan dumandan
gürültüye gitmese kısa günümüz
kaygusundan geleceğin
ve geçmişin pişmanlığından
ah bir varabilsek o boyutlara!

hiç gelmemiş gibiysek bu topraklara
hiç geçmemiş gibiysek bu topraklardan
gibi eksik
gibi yarım
gibi üzgünsek
alıp alıp kaçıyorsak yaramızı kurt kuytularına
ağlamak istiyorsak sevişir gibi
haykırmak istiyorsak dövüşür gibi
vura vura kollarımızı uzaklıklara
bir şeyler arıyorsak bu kargaşada
arıyorsak kendimizi durmadan
yerden yere çalarak yüreğimizi
ve yıkarak koskoca dünyaları küçücük başımıza
kendimizi kendimize zindan ederek
bu rezil kargaşada

hep yarım
hep eksik
hep kusurlu olmamızdan, sevgilim!
biraz bitki
biraz böcek
biraz insan olmamızdan, sevgilim!
yâni elma
yâni diş
yâni toprak olmamızdan, sevgilim!
tut elimden
    bir tek kişilik de olsa azalsın şu karanlık
verin ellerinizi ellerinize
        milyon milyon kişilik
            azalsın şu karanlık!
kavga bu, sevgilim, kavga bu işte!

(ağlasun ayşafağı)

evren bu, sevgilim, evren bu işte
–dedi birden–
kucakladı çıtırdayan o karanlığı
gecekuşlarının biryerlerden bulup getirdikleri ve
[durmadan çekip götürdükleri biryerlere, o
[karanlığı
evren bu, sevgilim, evren bu işte!

baktım
o değil göğsümdeki
göğsümdeki taş
göğsümdeki su
göğsümdeki ot

biryanım akmış gider denizaltı dünyalara
biryanım çoktan solmuş bir demet gül vazoda
ellerim ikibinlerinde yerin altının
ışık yıllarında koşturur ayaklarım
baktım
o değil göğsümdeki
göğsümdeki put
ben bir tanrı yıkıntısı
o bir kelebek
ben bir meşe yaprağı
o bir tatarcık
öpsem onu karlarından, çiçek açar mıydı kirazlarım
[kuytuda
kutuplara göçer miydi afrika'nın kelerleri?
ah nasıl da kıskancız insan olmakta
ah nasıl da yalnızız insan olarak!
köryılanın kör gecede kör taşı görüp geçtiği
ve o küçük evreninde minik yeşil tırtılın
yalın bir hazla ürperdiği
evren bu, sevgilim, evren bu işte!

dalda gülün
yumurtada civcivin
ateşte oksijenin
o kendi sesleriyle tek ve bir şarkısı bu
evren bu, sevgilim, evren bu işte!
şimdi kamçılıyordur biryerlerde yağmur betonu
şimdi grevciler öfkeli bir umutla bileyip şarkılarını
şimdi kalleş bir ölüm
bir sinsi hesap
gibi sessiz
gibi soğuk
elleri ihanetin
bilinen yerlerinde dünyanın
şimdi biz
seninle ikimiz
başsız ve bacaksız bir dev gebenin
gergin
sıcak karnının üzerinde
sevişen bir çift sineğiz
şimdi biz
seninle ikimiz
bir kentin bir semtinin bir sokağında
numaralı bir kapının ardında
kimlik cüzdanlarımız ve seçmen kartlarımızla
iki insanız

(ağlasun ayşafağı)

UYKUSUZ BİR
GECENİN SABAHINDA

söndür şu geceden kalan ışığı
o resmi hemen indir karşımdan
şu masayı şuraya çek
uzak dursun sandalyeler birbirinden
ola ki konuşurlar
at sokağa şu saksıyı
direnmektir çiçeklenmek
mektup kitap gazete
kâğıt kalem bardak tabak
ne varsa defet gitsin
beynimde bu hınzır böcek
bu edepsiz kımıltı
bu başka olmıyacak

sustur şu zili, allah kahretsin
çek fişini şu muhbir telefonun
aç şu kapıları pencereleri
perdeleri yırt ve yak
mektupları yırt ve yak
adresleri yırt ve yak
albüm, resim, pul, selâm
ne varsa vur ateşe
vur ateşe gözlerini hain korkunun
bu kepaze bu alçak
otur şöyle yanıma, topla kanatlarını
koy elini alnıma, yansa da çekme
yalnızca düşün yeter, konuşma bırak
unutma ki bir örgüttür en eskilerden
mavi mavi gülüp susmak
serin bir su değilsen sokulma bana
ellerimde bu öfke bu ateş
yüreğimde bu yangın
bu başka olmıyacak

onu değil şunu kapat
birşeyler oku bana
yakılmış bir kitaptan
ağır ağır
susarak
yüreğin kabarırsa tutma kendini
yaşıyanlar ağlar ancak
ve düşün ki bir örgüttür ağlamak
en eskilerden
ve sevin ki sevdiceğim bu seher vakti
birşeyler kalmış hâlâ
gözyaşına değecek!
vur alnıma yumruğunu
vur
korkma
yanarsa yansın bırak
yansın yangınımda ellerin
kanımda bu uğultu bu yangın
başımda bu fırtına
bu başka olmıyacak

gitme dedim o yola, sonu karanlık
tutma dedim o sözü, arkası kötü
bizimle başlamadı bu savaş
bizimle bitmeyecek
vurma dedim kuzuları sarp kayalara
kuytulara çekme dedim bahar şarkılarını
koklanmış bir çiçeği atmak sokağa
yem arayan güvercini kana belemek
vurmak önce birini, sonra ağlamak
çiçeklere
ağıtlara
bağlamak anıları
söndür şu geceden kalan ışığı
yüzükoyun şu resmi kaldır duvara
şu gazete, şu tavan, şu yatak
içimde bu çalkantı bu deprem
hadi bir türkü söyle, hadi bir türkü söyle
hadi bana hasan de, çağır adımı
bu başka olmıyacak

(oğlak)

KÖPRÜ

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak
dedi kadın
yüzü aydan da güzel kadın
ve baktılar ölü aylar üzerinde gülüp duran ayşafağına
baktılar, yanyana yüreklerinde evcil fırtınalara
ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

eski resimler sürüklerken ölü çerçeveleri
ülkeleşirken gece yapraklarında zaman
kızgın karıncalar mıdır bu karanlıkta
bırakılmış silahlar mı
tepelenmiş yaralılar
yakılmış yuvalar mı
nedir bu karanlıkta?
değil orman
değil su
değil göç
upuzun bir köprü belki
upuzun bir bethoven

önde bütün uçlarıyla kaçak bir kent gecesi
hava kavun ve mazot
ekmeksiz tarım işçileri yolboylarında
dolmuşun pikabında konya kaşıkhavası
akşam gazetelerinde bir başka faşing
korkularda sevinçlerde kara afrika
batakevlerinde damping
ve silahın birdenbire namus oluşu
ve silahın birdenbire yaşamak

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak
    dedi kadın
yüzü aydan da güzel kadın
ve baktılar karanlıkta kanatları kıvılcımlı kırlangıç
                                [sürülerine
güneşli duvarlardan akıp giderken mızraklı kabartmaları
                                [bir zamanların
sanki hiç kullanılmamış
sanki garip garip gecekuşları
baktılar ayşafağında tükenip giden güne

on yıl öncesi de bir kadın
yine yolboylarında işsiz işçiler
yine beton duvarları banka afişli
yine yıkık saraylı tok yarasalar
yine yorgun şilepleri korsan limanlarının
yine yeşil çuhalarda camgözlü kafatasları
yine deprem yine salgın yine kan
yine çarp yine çıkart yine böl yine topla
yine telekslerde kelle hesabı
elektronik aygıtlarında silah vurguncusunun
on yıl öncesi de bir kadın
dalgın gözlerinde sapsarı yalnızlığı savaş alanlarının
yaslanarak öfkesine bir kadın
ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

yüzün belki uzak bir gül, belki bir dağ kuytusu
çekip gitmek birdenbire, belki pişman bir gülüş
başını kaldır biraz, yüzünü yıldızlara göm
dur yıkılmış köprülerde, bütün renkleri kullan!
bin yıl öncesi de bir kadın
ceylanların yıldızlı sulara değdiği saatlerde
bıçağın kemiğe değdiği saatlerde
en yangın yüzüyle yaslanıp yalnızlığına
bir gelip bir giden umutlarına
aşkına eşkıya tenhalığına
uzak gece nehirlerine
ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

ve zaten hiçbir zaman hiçkimse kanmadı bu çeşmelerden
belki hiç kanılmayacak
atılmış köprülerin upuzun hüznü
upuzun acısı durup bakmanın

ay hep doğar böyle, güzelim
ay hep doğacak böyle
tut elimden, yum gözlerini
ayak seslerimizi dinle
küskün bir köpek gibi yakın ve uzak
çölde kervan gibi çıpıl ve çıplak
müzelerde tozlar gibi
ayak seslerimizi

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

(acıyı bal eyledik)

TORTU

o akşam biraz yaprak
biraz beton
biraz şarkıydım
yanlış çekilmişti kol
düğmelere yanlış dokunulmuştu
ters çalışıyordu mekikler
gözlerim görmüyordu o akşam
ellerim kör bir dokumacı
torda balıktı ayaklarım

biraz kan
biraz kemik
biraz taş
neye yarar bir bir yoklamak ölüleri
tortulara biçim vermek bu akşam saatinde
neye yarar anılara bağlılık
bin yıl gecikerek iğilmek bu dudaklara
neye yarar
neye yarar
anılar yaşatmıyor duvarda ölen resmi
boşlukta dağılan ize düşmek güç
halkı göçmüş bir obaydım o akşam

ışıklar bir başka dünyadanmışlar gibi pencerelerde
perdeler kapatmıştı mayıs yıldızlarını
şaşırmak birdenbire bir organdı biryerlerimde
neremi nerelerde bilemiyordum
adım milyonlarca çoğalıyordu
sesimi koparamıyordum seslerden
hergünki kapım gecelerce açılmamıştı sanki
çocuklar radyolar oyuncaklar
birdenbire bir uzak yıldıza sanki
karım mıydı, dolaşan bir çizgi miydi duvarlarda
ben miydim, suda halkalar mıydı
kimin ülkesiydi bu akşam

baktı yüzüme
birşey demedi

alıp kaçtım yüzümü camdan dışarı
gölge gibi gelip durdu yanıbaşımda
ben nereye baktım
o neye baktı
bu saatler kimin içindi böyle
saksıdaki bu sarmaşık
neler düşünüyordu karşıki yapı
bu kapı neden konuşmuyordu
arabalar ölü taşır gibiydiler caddede

birşey demedi
birşey demedim
demedik

bu yıldızlar biliyorum viyetnam'da da
susmuş çakalları kurbağaları
ateşte ve dikende koşuşan yalınayaklar
ölümden de büyük bir ölüm belki yaşadıkları
korkuların kayguların en saygısalı
bu yıldızlar biliyorum viyetnam'da da

oturmadım sofraya
elini sürmedi ekmeğe
oysa sorardı her zaman
sormadı
ne ben ona birşey dedim
ne de o bana
birşey demedik
belki yetmiyordu dilimiz
belki sığmıyordu öfkemiz dilimize
belki ağıtlarda unutulmuştuk

bir kitap çekip kapandım
yüzünü gazeteye gömüp küçüldü
uzak bir kulede bir yeşil bir kırmızı
oynaşan köpekleri yabancıların
şimdi saygon'da da villaları yabancıların
korku ve sevincin köpecikleri
ne ben anladım okuduğumu
ne o çevirdi sayfaları
kolumdaki saat uzun bir tiren
yüreğim munzur suyu

radyoda hep aynı ses birşeyler söylüyordu
davul mu teneke mi saz mı keman mı
capon damlasının dehşeti büyüyordu
sarmaşıklı ormanlar yanıp yanıp kül olup
saksıda minik bir sarmaşık sabahı bekliyordu
gece, büyük yaralı büyük bir hayvan
elimi neye sürsem sıcak ve kansı
kolum nerde, nere koşar bu çılgın yürek
niçin daralıyor böyle duvarlar
eşyalar neden böyle iskelet

bütün istasyonları aradık
karanlığı dağıtacak tek bir ışık bile yok
ne müzik ne söylev ne haber
elenen sarı yeşil bir aydınlık
kuzgunlar alıp alıp götürüyorlar bütün gözleri
havada gözsüz gözyaşı ağırlığı
ve havada kan damlayan sorular
o da bilmiyordu neyi aradığını
ben de

gece adım adım ilerliyordu
çocuklar çoktan varmışlardı uykuya
köşebaşlarında cadılar bekliyordu
kim önce düşecekti belli değildi
karanlık kimi kapacaktı belli değildi
mutfakta yarım ekmek durmadan bayatlıyordu
benim bir patronum vardı, sabahı bekliyordu
onun bir patronu vardı, işten atmayı
kendimizi ne diye öldürecektik
yaşamak bir ceylan yavrusuydu, allahım
nasıl kana belenirdi o akça göğüs

(acıyı bal eyledik, 6 Mayıs 1972)

GÖZLERİNİN HALLERİ

sabahın ilk ışıklarında görmüştüm senin gözlerini
akşam güneşinin gülkurusunda senin gözlerini
uysal bir bebek gibi bırakınca kendini kollarıma
görmüştüm senin gözlerini
şiirlerimi okurken görmüştüm geç saatlerinde gecenin
büyük bir kitaba başbaşa iğildiğimizde görmüştüm senin
[gözlerini
ama ilk görüyordum
parmaklıklar arkasında bana bakan gözlerini

belki yorgun
gene de ışıltılı
belki üzgün
gene de yiğit
belki durgun
gene de kızgın ve umutlu
parmaklıklar arkasından bana bakan gözlerin

(kelepçemin karasında bir ak güvercin)

sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin
çünkü aşk
şiirden önce gelir sende
oysa şiir
önünde gitmelidir
herşeyin

sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin
çünkü aşk
kavganın içindedir
çünkü sen
içindesin kavganın
elmayı kokusundan
güvercini biçiminden soyutlamaktır
yaşamak denilen kavgayı
aşksız düşünmek

sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin
çünkü sen
gagasından tutup kuşu
öt kuşum
öt kuşum
demiyorsun
çünkü sen
yedirip çiçekleri ineğe
koklayıp gerisini ineğin
kok çiçeğim
kok çiçeğim
demiyorsun

öpüşmek başka şeydir
yiğidim
öpüşmeyi düşünmek başka
sevişmek başka şeydir
güzelim
sevişmeyi düşünmek başka

sende yaprak
–iki gözüm–
sende dal
sende yıldız
–yürek sızım–
sende su
sende bu dört boyutlu kaçma tutkusu
atlıkarıncadan geceleyin
bakmaktır lunaparka

sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin
çünkü sen
ilkyaz yağmurlarında çırılçıplak
dolaşır gibi sıcak morlarda
içer gibi morları
düşer gibi morlara
yaşarsın aşkı iliklerinde
çünkü sen
iki düşman ucun bileşkesisin
acısısın kavuşmanın
ayrılmanın sevincisin
sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin
çünkü aşkın kendisidir
senin şiirin
oysa şiir
oysa aşk
oysa sen
sen
sen aşk şiiri yazamazsın
hasan hüseyin

(koçero vatan şiiri)

GİYİM KUŞAM ÜSTÜNE

saçlarını en güzel kestirmelisin
hadi ne duruyorsun kestirsene
hadi kestirip de gelsene
niçin kestirmiyorsun
saçlarını neden öyle en güzel kestirmiyorsun
kestirip de gelmiyorsun neden öyle en güzel
hadi kestirsene saçlarını en güzel
kestirip de gelsene kollarıma

tertemiz sular dökünmelisin şakır şakır
uzandığım yerden duymalıyım suların şakırtısını
çağıl çağıl bir derenin güneşli çakıllarını andırmalısın
sessizce saklamalıyım ipek giysilerini
çırılçıplak ortada kalmalısın
saklamağa çalışmalısın o güzel morlarını
saklamağa çalıştıkça daha bir çıplanmalısın
güneşli bir damla gibi düşmelisin gözlerime
hadi artık açsana musluklarını
şakır şakır sularda parıldasana
ıslansana inci inci
açsana morlarını
çeksene sedef çakıllı gümüş sulara beni
gelsene kollarıma!

güzel güzel kokulara hiç de gerek yok
ama istiyorsan
kokabilirsin
bu karışık yağlarlı bu rezil kokularlı sokakta
bu pis gazetelerli bu iğrenç haberlerli
bu kirli mendillerli bu çirkin biçimlerli
bu nobran suratlarlı bu kentte
kokular da elbette, eğer istersen
varlığından daha büyük olmalı yokluğun
anlıyor musun
sen varken çok güzelmiş çok genişmiş gibi gelen bana şu
[ev
sen yokken çok çok kötü
çok çok çirkin
çok çok karabasanlı
gelmeli bana
hadi ne duruyorsun yunsana arınsana
hadi ne duruyorsun açsana pembelerini
yıksana hücremin duvarlarını
itsene şu karayı az öte
patlatsana şu kızılı
moru yedeklesene
pembeyi çimdiklesene
niçin gelmiyorsun kollarıma

ayakkabıların da güzel ve şık olmalı
niçin olmasın?
dizden yukarı gidiyorsa sana eğer
elbette dizden yukarı, niçin olmasın?
pantalonsa seni güzel
elbette ki pantalon, niçin olmasın?
memelikse
memelik
boncuksa
boncuk
yakışanı neyse sana, elbette
niçin olmasın?
züptürükçe olmamalı senin dokunduğun şey
yokluğunda bile senin
bana senden birşeyler getirmeli
soyunup dökünüp bıraktıkların
satmışız da alnımızın terini
hünerini emekçi ellerimizin
satmışız da saçımızın bir tek kılını bile değmiyenlere
on yerine bir almışız
gün olmuş aç kalmışız
gün olmuş utanmamışız saflığımızdan
tanrı misafiri saymışız
kapımızı çalan her yoksunluğu

eh o zaman başka elbet
o zaman da pırıl pırıl öfkeler giyinmelisin
    badem çiçek açar gibi bozkırda
        açmalısın güzel öfkelerini
ve tabanca bıçak gibi
    bilinçler takınmalısın
öylece gelmelisin kollarıma
hadi artık bekleme
hadi ne duruyorsun
hadi patlatsana çiçeklerini
çiçekli bir dal gibi bıraksana kollarıma sıcaklığını
        bekleyen kollarıma
            hadi artık gelsene!

(koçero vatan şiiri)

KARINCALI
ROMANTİZM

o serinlik ipek miydi, yoksa serin yeli miydi sürü
[kırlangıçların
baktım, bir ak bulut çekip gider üstümden yuvarlanarak

birgün bu bulutlar gibi sessizce dağların arkasında
sonra başka bulutlar, sonra bir başka
bir kapıda bebek sesi bir kapıda bir cenâze
baktım karıncalar dalamış bacaklarımı
ağzından öptüm seni
ellerindi birdenbire çıplak etimde
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

ateş yaksak, sütlü mısır közlesek, batırsak dişlerimizi
[batan güneşe
dedin de düştüm birden bulutlardan sulara
güzeldin, kendi havandaydın, yeşil bir çekirgeydin
tuttum seni güneşli kanatlarından, kaldırdım batıya,
[ürpererek
dudakların yaz elması, sütlü mısır közlemesi
gülkurusu bir serinlik, bir ipek mendil sanki
baktım, koyulaşmış gölgeler karşı dağlarda
başladıbaşlıyacak orkestrası bozkırın
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

karpuz kestik, serinledik, kırsal şenlik eyledik
domatesler tuzlu yeşil, biberler serin
sen *şagal*'a benzetmiştin, bense *ruso* demiştim
oysa çakaleriklerinin çingene şamatasıydı
bahçeler gömülürken akşam alacasına

ateş yaktık, sütlü mısır közledik, kırsal şölen eyledik
gidenleri anıp sustuk, eşeledik küllerini geçmiş yazların
kırıntılar topladık, birzamanlar sevilmiş şarkılardan
renkli çakıl topladık, salyangoz kabukları
karatavuk durup durup gaklıyordu böğürtlen cümbüşünde
bilmesek şu akşamın yine geleceğini
böyle sessiz durur muyduk kimbilir
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

ışıkları yaksak bile, perdeleri açsak bile
koşuştursak bile imdat düdüklerini
şu bilge sessizliği akşam alacasında
yaşamak geçmiş ola birdaha!
yakma n'olur şu otları, kırma n'olur şu dalları
dağıtma uykusunu bıldırki çiçeklerin
seslerini böceklerin
yakma n'olursun!

artık anlıyorum ki söz bir ilke! kayıktır
geçirmiyor bu kıyıdan öbür kıyıya bizi
ince bir yel okşayıp duruyor mısırların püsküllerini

(haziranda ölmek zor)

KÖTÜ NOKTA

seni öpüyorum
ilk kirazı koparırcana sabah serinliğinde
    ürperiyorum
sonra yeniden öpüyorum
yeniden ürperiyorum
bir gelip bir gidiyor sokağın gürültüsü
    dolunaydan ayçaya
    ayçadan dolunaya
    durmadan salınıyor bir sarkaç
        üstündebaşımızın

bir de bakıyorum ki
çoktan geçip gitmiş kiraz mevsimi
    cevizler çırpılıyor saksağan seslerinde
uzaklarda sis içinde
yaprak olmuş savruluyor
    ilk kirazı koparttığım yeşil dal

resmini yapsam diyorum bu ürpertinin
şarkılara döksem diyorum bu ürpertiyi
kış geçsin/çiçeklensin yine/kiraz kiraz gülsün dalım
[diyorum
ak pak gemilerle dönsün uzaklardan/beklediklerim

beklemek/neyi?
beklemek/kimi?
sarılara dolaştıkça ellerim/çıldırıyorum
fırtınalar getiriyor günlerime belâlı yaşım

siz yoksunuz artık ey kaçmalarımın yüce dağları
son yavruyu çoktan doğurdu ardına düştüğüm geyik
gittigider kulaçlarım o hırçın sularında isyan ırmaklarımın
kaldım kitaplar gömütlüğünde

siz yoksunuz artık/ey göçmen bakışlı yaz sabahlarım
pusatlarım cançekişiyor yengi alacasında
bu uzun bu inatçı yağmurlarda ayvalar şimdi
büyütüyor geçen yazdan sülün bir aşkı

korkuyorum/sessizce sokulan ayrılıklardan
bu sürekli külrengiler dirlik vermiyor bana artık
kucaklarında kış meyvalarıyla bu güz yüzlü kadınlar
korkutuyor beni artık bu mor yalnızlık
dallarda unutulmuş vişnelerin mor yalnızlığı

kötü nokta. yolun birdenbire çatallaması
kötü nokta. vurulmuş kısrağın kulunlaması
kötü nokta. suların tekneyi sürüklemesi
kötü nokta. zıpkın yemiş balinanın mavilere gömülmesi
kötü nokta. başlamadan bitmesi bir yolculuğun
ve kafeste ölü bir kuş

söyleyin bıraksınlar o kuşu
kafesler bana göre değil artık

(kızılkuğu)

DEMEDİM Kİ

bu kenti sevdim dedim
benim olsun demedim ki

sevdim dedimse akşam kızıllığını
gönlüm gibi akıp giden şu çayı
şu ormanı şu denizi şu dağı
benim olsun demedim ki

vuruldumsa gözlerinin gül bahçesine
yürek çizen şimşeklerse kaçamak bakışları
işte buna sevmek derler dedimse
çattımsa acıların en güzeline
yedirdimse uykuları o tatlı kuşa
benim olsun demedim ki

bu akşam kankırmızı şarap istiyor canım
bu akşam dünyanın bütün şarkılarını
bu akşam dünyanın bütün özlemlerini
bu akşam beni yalnız bırakın
bu akşam yalnızca onu düşüneceğim
onu ve kendimi yalnızca

(filizkıran fırtınası)

VAY ANASINI

ne güzeldi saçları
saçlarını yandan yandan savuruşları
vay anasını

nasıl da dönüp baktı
bir hercayimenekşe bakar gibi güneşe
vay anasını

bal değildi gül değildi insandı
öptükçe ballanırdı kokladıkça güllenir
vay anasını

kızamık kızıl sıtma çiçek sanırdım aşkı
gördüm de insan kılığında felâket şaştım
vay anasını

nelerimi alıp gitti bilmem ki
biryerlerim çoğaldı
vay anasını

(filizkıran fırtınası)

öptüm seni
öptüm seni yanağından dudağından saçından
[avuçlarından
öptüm ve çoğaldım ayrılıklarca

seni değil yalnızca
sen böyle bir tek misin ki
sende senden öncekileri

bir gül açtı bahçemde
senden çok önce
bir gül daha bahçemde
ondan çok önce
bir gül bir gül bir gül ki
senden
öncekinden
öbüründen çok önce

ne bu sevgi birdenbire
ne bu nefret bir anlık
biriktire biriktire kaç yıldanberi
biriktire biriktire bu karanlık bataklık
güzelsin biliyorum
güzeldi önceki de
sevmek sizlerden güzel
yalan söyleyemem ki
hepsini öptüm sende

anlamağa çalışma
beni suçlama sakın
karmaşanın karmaşayla karışması bu
kanadıyla yoklaması beyinsiz kuşun
ne *leylâ*'lık *mecnun*'luk
ne *ferhat*'lık *şirin*'lik
işin kökü *âdem-havva*
o elmayı yedi mi o
o elma hep yenilecek
yalan değil
güzeldi o
yalan değil
güzelsin sen
anla bunu
sez bunu
sorma bana hesabını
bu tetik düşmesinin

öptüm seni
seni değil yalnızca
sende senden öncekileri

(acılara tutunmak)

acı çekmek özgürlükse
özgürdük ikimiz de
o yuvasız çalıkuşu
bense kafeste kanarya
o dolaşmış daldan dala
savurmuş yüreğini
ben bölmüşüm yüreğimi
başkaldıran dizelere

kavuşmak özgürlükse
özgürdük ikimiz de
elleri çığlık çığlık
yanyana iki dünya
ikimiz iki dağdan
iki hırçın su gibi
akıp gelmiştik
buluşmuştuk bir kavşakta
unutmuştuk ayrılığı
yok saymıştık özlemeyi
şarkımıza dalmıştık
mutluluk mavi çocuk
oynardı bahçemizde

aramakmış oysa sevmek
özlemekmiş oysa sevmek
bulup bulup yitirmekmiş
düşsel bir oyuncağı
yalanmış hepsi yalan
sevmek diye birşey vardı
sevmek diye birşey yokmuş
acılardan artakalan
işte şu bakışlarmış
kuğu diye gözlerimde
gün batımı bulutlarmış
yalanmış hepsi yalan
savrulup gitmek varmış
ayrı yörüngelerde

acı çektim günlerce
acı çektim susarak
şu kısacık konuklukta
deprem kargaşasında
yaşadım birkaç bin yıl
acılara tutunarak
acı çekmek özgürlükse
özgürdük ikimizde

(acılara tutunmak)

bana bir votka doldur güzelim
düz olsun
uğultusuz ormana ben
orman mı derim
kuşlar kalksın gözlerinden
kıpırdasın dallarım
içme deme içme deme n'olursun
yasaktaki güzelliği bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

zor avcıyım zor geçitte zor tetikteyim
gerek yok gizlemeğe
acılarım bundan sığmaz güzelim
günlük çerçevelere
ne zaman yalnız bulsam kendimi sığlıklarda
kuzulu bir ceylân sesi namlumun gölgesinde
'aman avcı vurma beni' bir eski türkü
yitirdiğim yıllar keser yolumu harâmice
içme deme içme deme n'olursun
nerelerden geldiğimi bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

dağıt da gel saçlarını otur karşıma
kuşlar kalksın gözlerimden konsun güzelliğine
yanağında o şimşek
kaşlarının arasında o üzgü
ay görünsün birdenbire orman içinden
ceylânlar suya insin
zor avcıydım zor geçitte eleverdim kendimi
yüküm başımdan ağır
bir demir kafesteyim yıllardanberi
dişliyorum yorulmadan zincirlerimi

içme deme içme deme n'olursun
acıdaki tatlılığı bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

(ışıklarla oynamayın)

öldük
mermer de ölür
ey şarkılar alın bizi!

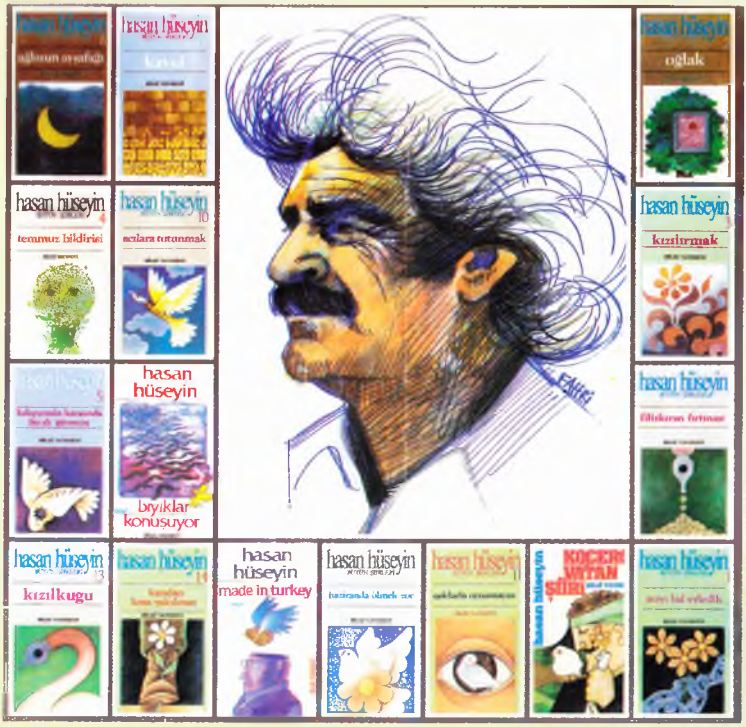
(ağlasun ayşafağı)

HASAN HÜSEYİN / BÜTÜN ŞİİRLERİ

1. Acıyı Bal Eyledik
2. Oğlak
3. Kızılırmak
4. Temmuz Bildirisi
5. Kelepçemin Karasında Bir Ak Güvercin
6. Ağlasun Ayşafağı
7. Koçero Vatan Şiiri
8. Haziranda Ölmek Zor
9. Filizkıran Fırtınası
   (1981 Ö. F. Toprak ve Nevzat Üstün Şiir Ödülleri)
10. Acılara Tutunmak
11. Işıklarla Oynamayın
12. Kavel
    (1963 Yeditepe Şiir Armağanı)
13. Kızılkuğu
    (TRT - 1970 Kitap Başarı Ödülü)
14. Kandan Kına Yakılmaz
15. Tohumlar Tuz İçinde

HASAN HÜSEYİN / MİZAH ÖYKÜLERİ

1. Made In Turkey
2. Bıyıklar Konuşuyor

Azime,

11 Haziran'ı unutmuş değilim. Acı - tatlı onsekiz yıl!.. Dileriz, gerilerde kalsın, diyalar. "Suda saman çöpü" olduğumuzu unutmayalım.!

Hasan Hüseyin

18 Haz. 1981
Ankara

Beşinci Basım

ISBN 975 - 494 - 088 - 6
92 . 06 . Y . 0105 . 0487

9 789754 940886

KDV dahil

pan yayıncılık sanayi 230 11 K
1. pan basımı